

Budapest,

2004. december 1.,

szombat

181. szám

Ára: 483,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
319/2004. (XII. 1.) Korm. r.	A független biztosításközvetítői és a biztosítási szaktanácsadói felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeiről	13774
320/2004. (XII. 1.) Korm. r.	Az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal, valamint a megyei (fővárosi) kárrendezési hivatalok megszüntetéséről, továbbá a Központi Kárrendezési Iroda létrehozásáról szóló 42/1998. (III. 6.) Korm. rendelet módosításáról	13775
321/2004. (XII. 1.) Korm. r.	Az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet módosításáról	13775
8/2004. (XII. 1.) EüM-FVM-KvVM-GKM e. r.	Az egyes veszélyes anyagok és veszélyes készítmények kivitelével, illetve behozatalával összefüggő bejelentési eljárás részletes szabályairól	13776
131/2004. (XII. 1.) OGY h.	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról	13778
45/2004. (XII. 1.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	13778
46/2004. (XII. 1.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	13785
47/2004. (XII. 1.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	13789
48/2004. (XII. 1.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	13791
49/2004. (XII. 1.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	13794
1130/2004. (XII. 1.) Korm. h.	A Kormány kabinetjeiről szóló 1107/2002. (VI. 18.) Korm. határozat módosításáról	13797
1131/2004. (XII. 1.) Korm. h.	A határon átnyúló jogviták esetén a költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló EK irányelv alapján teendő értesítésről	13797
	Helyesbítés	13799

FELHÍVJUK

tisztelt előfizetőink figyelmét

a Magyar Közlöny utolsó oldalán közzétett 2005. évi előfizetési árakra.

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány

319/2004. (XII. 1.) Korm. rendelete

a független biztosításközvetítői és a biztosítási szaktanácsadói felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeiről

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 234. §-ának d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A független biztosításközvetítői, illetve a biztosítási szaktanácsadói tevékenység végzésének feltételét képező szakmai felelősségbiztosítási szerződésnek ki kell terjednie a független biztosításközvetítői, illetve a biztosítási szaktanácsadói tevékenység végzése során, e minőségben az ügyfélnek okozott olyan kárra, amelyért a tevékenységet végző (a továbbiakban: biztosított) jogszabály szerint felelősséggel tartozik.

2. §

(1) A felelősségbiztosítási szerződés hatálya a biztosított alkalmazottja, illetőleg megbízottja által okozott kárra is kiterjed, feltéve, ha a kár az 1. §-ban foglalt tevékenység eredményeképpen keletkezik, és a biztosított az alkalmazott, illetve a megbízott károkozásáért jogszabály szerint felelősséggel tartozik.

(2) A felelősségbiztosítási szerződés hatálya az Európai Unió egész területére kiterjed.

(3) A felelősségbiztosítási szerződésnek – a szerződés hatálya alatt folyamatosan – a független biztosításközvetítőkre vonatkozóan legalább évi 375 millió forint, illetőleg káreseményenként legalább 250 millió forint összeghatárig, a biztosítási szaktanácsadókra vonatkozóan káreseményenként legalább 50 millió forint összeghatárig kell fedezetet biztosítania az okozott károkra (biztosítási összeghatár).

(4) Az önrészesedés a biztosító által fedezetbe vont kártérítésnek az a része, amelyért a biztosító nem köteles helytállni. Az önrészesedés mértéke káreseményenként a független biztosításközvetítők esetében a 2 millió forintot, a biztosítási szaktanácsadók esetében az 500 ezer forintot nem haladhatja meg.

(5) A biztosító nem zárhatja ki az elmaradt hasznot, amennyiben az magánszemély munkaviszonyából eredő jövedelem, illetve baleseti járadék vagy tartást pótló járadék kieséséből származik.

3. §

(1) A biztosító a szolgáltatását a 2. §-ban foglaltak tekintetében nem korlátozhatja.

(2) Több, azonos okból bekövetkezett, időben összefüggő káresemény egy biztosítási eseménynek minősül.

4. §

Ha a biztosító a biztosítási fedezet fennállásáról kötvényt állít ki, a kötvénynek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a biztosító neve, székhelye és a kötvény száma,
- b) a biztosított neve és lakóhelye (székhelye),
- c) a biztosítási összeghatár,
- d) a biztosítás tárgyának megjelölése,
- e) a biztosítási fedezet időtartama,
- f) a biztosítási időszak tartama, valamint kezdeti időpontja,
- g) az önrészesedés mértéke,
- h) a biztosító szolgáltatása korlátozásának esetei, az alkalmazott kizárások.

5. §

A biztosító köteles tájékoztatni a szerződő felet, illetőleg a biztosítottat az e rendelet szerinti felelősségbiztosítási szerződés megszűnéséről a megszűnéstől számított 15 napon belül.

6. §

E rendelet alkalmazásában ügyfélnek a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 3. § 61. pontja szerinti személy minősül.

7. §

(1) Ez a rendelet 2005. január 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a biztosítási alkuszi, a többes biztosítási ügynöki és a biztosítási szaktanácsadói felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeiről szóló 3/2001. (I. 17.) Korm. rendelet.

(3) E rendelet az Európai Parlament és a Tanács a biztosítási közvetítésről szóló 2002. december 9-i 92/2002/EK irányelvének való megfelelést szolgálja.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 320/2004. (XII. 1.) Korm. rendelete

**az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal,
valamint a megyei (fővárosi) kárrendezési hivatalok
megszüntetéséről, továbbá a Központi Kárrendezési
Iroda létrehozásáról szóló 42/1998. (III. 6.) Korm.
rendelet módosításáról**

1. §

Az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal, valamint a megyei (fővárosi) kárrendezési hivatalok megszüntetéséről, továbbá a Központi Kárrendezési Iroda létrehozásáról szóló 42/1998. (III. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Iroda a személyi és vagyoni kárpótlással összefüggő ügyeket a rendelet mellékletében megjelölt területi kirendeltségei (a továbbiakban: kirendeltség) útján látja el.”

2. §

Az R. melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

*Melléklet
a 320/2004. (XII. 1.) Korm. rendelethez*

*[Melléklet
a 42/1998. (III. 6.) Korm. rendelethez]*

A Központi Kárrendezési Iroda kirendeltségei és illetékességi területük

1. Baranya és Somogy Megyei Kárrendezési Iroda
Székhelye: Pécs

2. Fővárosi, Bács-Kiskun és Pest Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Budapest

3. Borsod-Abaúj-Zemplén és Nógrád Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Miskolc

4. Békés és Csongrád Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Szeged

5. Fejér, Tolna és Veszprém Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Székesfehérvár

6. Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom, Vas és Zala Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Győr

7. Hajdú-Bihar Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Debrecen

8. Jász-Nagykun-Szolnok és Heves Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Szolnok

9. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kárrendezési Iroda

Székhelye: Nyíregyháza

A Kormány 321/2004. (XII. 1.) Korm. rendelete

**az államháztartási szervek és a közvállalkozások
közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról,
valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi
átláthatóságról szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm.
rendelet módosításáról**

A Kormány az államháztartásról szóló – többször módosított – 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 124. § (2) bekezdésének *xa)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

Az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: kormányrendelet) 4. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi szövegrész lép:

„(1) A feldolgozóipari ágazatban működő azon közvállalkozások, melyek éves nettó árbevétele a tárgyév megelőző üzleti évben meghaladta a 250 millió eurónak megfelelő forintösszeget, az üzleti év lezárását követő hat hónapon belül megküldik az állami adóhatóságnak

a) a közzvállalkozás számviteli törvény szerinti éves beszámolóját (amely tartalmazza a mérleget, az eredménykimutatást és a kiegészítő mellékletet),

b) az üzleti jelentést,

c) a számviteli politikát, a vezető tisztségviselők beszámolóra vonatkozó nyilatkozatait, valamint a közzvállalkozás legfőbb szervének határozatait tartalmazó kiegészítő magyarázatot.”

2. §

(1) A kormányrendelet 6. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi szövegrész lép:

„(1) A közzvállalkozások a 3. § (1) bekezdése szerinti nyilvántartást, valamint a 3. § (2) bekezdése szerinti külön nyilvántartást a pénzeszközök rendelkezésre bocsátásától számított öt évig, illetve – amennyiben a pénzeszközök tényleges felhasználására egy későbbi üzleti évben kerül sor – ezen üzleti év végétől számított öt évig megőrzik, és az Európai Bizottság felhívására – az állami adóhatóság útján – annak rendelkezésére bocsátják.”

(2) A kormányrendelet 6. §-ának (3) és (4) bekezdései helyébe az alábbi szövegrész lép:

„(3) A 4. § (1) bekezdésében meghatározott közzvállalkozások nevét és bevételi adatait tartalmazó jegyzéket az állami adóhatóság minden év március 31-éig megküldi az Európai Bizottságnak.

(4) A 4. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott adatokat és dokumentumokat az állami adóhatóság minden év szeptember 30-áig az Európai Bizottság rendelkezésére bocsátja.”

3. §

A kormányrendelet a következő 6/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A rendeletben előírt kötelezettségek elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén kiszabható bírság

6/A. § (1) Az e rendelet 3. §-ának (1)–(2) bekezdéseiben, 4. és 5. §-ában, valamint 6. §-ának (1)–(2) bekezdéseiben előírt kötelezettségek megfelelő teljesítésének ellenőrzését az állami adóhatóság látja el.

(2) Azzal a közzvállalkozással, illetve elkülönített elszámolások vezetésére kötelezett vállalkozással szemben, amely az e rendelet 3. §-ának (1)–(2) bekezdéseiben, 4. és 5. §-ában, valamint 6. §-ának (1)–(2) bekezdéseiben előírt kötelezettségeit elmulasztja, nem teljesíti vagy nem megfelelően teljesíti, az állami adóhatóság 5 millió forintig terjedő mulasztási bírságot szabhat ki.

(3) A (2) bekezdés szerinti mulasztási bírság megállapításával egyidejűleg az állami adóhatóság a közzvállalkozást, illetve elkülönített elszámolások vezetésére kötelezett vállalkozást – határidő tűzésével – teljesítésre hívja fel. A kiszabott bírság kétszeresét kell újabb határidő tűzésével megállapíta-

ni, ha a teljesítésre kötelező, előző határozatban előírt határidőt a közzvállalkozás, illetve elkülönített elszámolások vezetésére kötelezett vállalkozás elmulasztotta. A kiszabott bírság korlátlanul mérsékelhető, ha a közzvállalkozás, illetve elkülönített elszámolások vezetésére kötelezett vállalkozás kötelezettségét – akár az eredetileg megállapított, akár az újabb határidőn belül – teljesíti.”

4. §

(1) Ez a rendelet 2005. január 1-jén lép hatályba azzal, hogy a kormányrendelet e rendelet 3. §-ával megállapított új 6/A. §-ának (2)–(3) bekezdéseiben foglaltakat az e rendelet hatálybalépését követően fennálló mulasztások esetén kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésének napján a kormányrendelet 7. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

**Az egészségügyi miniszter,
a földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter, a környezetvédelmi és vízügyi
miniszter, valamint a gazdasági
és közlekedési miniszter**

**8/2004. (XII. 1.) EüM–FVM–KvVM–GKM
együttes rendelete**

**az egyes veszélyes anyagok és veszélyes készítmények
kivitelével, illetve behozatalával összefüggő bejelentési
eljárás részletes szabályairól**

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 34. §-a (4) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelkezünk el:

1. §

A veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról szóló 304/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: PIC R.) végrehajtása során e rendelet rendelkezései szerint kell eljárni.

2. §

A PIC R. végrehajtása során kijelölt nemzeti hatóságként

a) növényvédő szerek és termésnövelő anyagok esetében a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium,

b) az egyéb vegyi anyagok és készítmények esetében a Fodor József Országos Közegészségügyi Központ – Országos Kémiai Biztonsági Intézet (a továbbiakban: OKK–OKBI)

jár el.

3. §

(1) Az egészségügyi miniszter és a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által jóváhagyott ügyrend alapján, az egységes nemzeti álláspont kialakítására, szakmai egyeztetésre, a nemzeti kijelölt és egyéb érintett hatóságok közötti kapcsolatok koordinálására Nemzeti PIC Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) működik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti Bizottság tagja az egészségügyi miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, a gazdasági és közlekedési miniszter és az országos tisztifőorvos vagy az általuk kijelölt egy-egy személy, az OKK–OKBI igazgatója, valamint a Növény- és Talajvédelmi Központi Szolgálat igazgatója. A Bizottság elnöke az egészségügyi miniszter, elnökhelyettese a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter vagy az általuk a Bizottságba tagként delegált személyek.

(3) A Bizottság tevékenységében a Bizottság bármely tagjának javaslata és az elnök felkérése alapján részt vehet bármely olyan szerv vagy személy, amelynek (akinek) részvételét a döntés vagy a vélemény kialakításának jellege indokolja. A Bizottság ügyrendje, illetve az elnök felkérése egyes személyek, illetőleg szervek részére a Bizottság ülésén állandó részvételt is biztosíthat.

(4) A (3) bekezdés szerinti felkérés hiányában is, a Bizottság a döntéshozatal vagy a véleményalkotás során köteles kikérni és figyelembe venni mindazon szervek álláspontját, amelyeknek jogszabályban biztosított hatáskörét a döntés, illetve a vélemény érinti.

(5) A Bizottság működésében az ügyrendben meghatározott, illetőleg felkérés alapján nem tagként részt vevő személyek a határozatok meghozatalában szavazati joggal nem rendelkeznek.

(6) A Bizottság üléseit szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal az elnök hívja össze. A Bizottság bármely tagjának kérésére a Bizottságot össze kell hívni.

(7) A Bizottság tevékenységéről rendszeresen tájékoztatja a kémiai biztonság területén működő tárcaközi bizottságot.

4. §

A PIC R. 7. cikke szerinti kiviteli bejelentések után az exportőr – bejelentésként – külön jogszabály szerinti igazgatási szolgáltatási díjat köteles fizetni.

5. §

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 6–13. §-ában foglalt bejelentési, illetve törzskönyvezési eljárás a PIC R. I. melléklete 2–3. részében („PIC bejelentést igénylő vegyi anyagok jegyzéke”, illetve „A Rotterdami Egyezmény értelmében PIC eljáráshoz kötött vegyi anyagok jegyzéke”) megjelölt anyagok, illetve készítmények esetén kizárólag a PIC R.-ben meghatározott eljárást követően kezdhető meg.

6. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az egyes veszélyes anyagok és veszélyes készítmények behozatalával, illetve kivitelével összefüggő bejelentési és előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási (PIC) eljárásról szóló 46/2000. (XII. 29.) EüM–FVM–KöM–GM együttes rendelet, valamint az azt módosító 28/2003. (V. 20.) ESZCSM–FVM–KvVM–GKM együttes rendelet.

(3) Ez a rendelet a veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról szóló, 2003. január 28-i 304/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Dr. Rácz Jenő s. k.,
egészségügyi miniszter

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi
és vidékfejlesztési miniszter

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi
és vízügyi miniszter

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 131/2004. (XII. 1.) OGY határozata

**az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló
20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról***

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottságba
dr. Simon Gábor helyett
Élő Norbertet,

a Gazdasági bizottságba
Steinerné Vasvári Éva helyett
Deák Andrást,

a Honvédelmi bizottságba
dr. Dávid Gyula helyett
dr. Simon Gábort,

a Kulturális és sajtó bizottságba
Deák András helyett
dr. Lázár Jánost,

a Külügyi bizottságba
Kapás Zsolt helyett
Élő Norbertet,

a Szociális és családügyi bizottságba
dr. Lázár János helyett
Steinerné Vasvári Évát

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Füle István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Vidoven Árpád s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 45/2004. (XII. 1.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet egyes rendelkezései alkotmányosságának utólagos vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a kerületi lakosság ingyenes parkolása és egyéb kedvezményes parkolás biztosításáról szóló 29/1995. (XII. 8.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet 1. § (2) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 6. §-a, 7. §-a, 9. §-a és 12. §-a alkotmányellenes és azokat a jelen határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a kerületi intézmények várakozási engedélyeiről az időkorlátozás alóli mentességről szóló 13/1997. (IV. 15.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet 2. § (6) bekezdése alkotmányellenes és azt a jelen határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

3. Az Alkotmánybíróság a kerületi lakosság ingyenes parkolása és egyéb kedvezményes parkolás biztosításáról szóló 29/1995. (XII. 8.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet 5. §-a, valamint a kerületi lakosság ingyenes parkolása és egyéb kedvezményes parkolás biztosításáról szóló 29/1995. (XII. 8.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet módosításáról szóló 36/1996. (XII. 9.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet 1. § (2) bekezdése „1996. január 15. napját megelőző időpont óta” szövegrésze megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában az eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz indítvány érkezett a kerületi lakosság ingyenes parkolása és egyéb kedvezményes parkolás biztosításáról szóló 29/1995. (XII. 8.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet (a továbbiak-

* A határozatot az Országgyűlés a 2004. november 29-i ülésnapján fogadta el.

ban: Lör.) módosításáról szóló 36/1996. (XII. 9.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Lörm.) 1. §-a „1996. január 15. napját megelőző időpont óta” szövegrésze megsemmisítésére. Az indítványozó szerint a Lörm. vitatott rendelkezése ellentétes az Alkotmány 70/A. §-ával, mivel „diszkriminál a területbe költözés dátuma alapján”.

A Budapest Fővárosi Közigazgatási Hivatal vezetője – mivel a törvényességi ellenőrzés körében kiadott felhívásának a kerületi önkormányzat képviselő-testülete nem tett eleget – az általa benyújtott indítványban a Lör. több rendelkezése törvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. A Lör. általa kifogásolt rendelkezései ugyanis – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 63/A. § h) pontjában adott felhatalmazás alapján megalkotott – a Budapest főváros közterületein és erdőterületein a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló 38/1993. (XII. 27.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Kgy. r.) felhatalmazó rendelkezésein túlterjeszkedve szabályozták a terület parkolási rendjével kapcsolatos egyes kérdéseket. A Lör. 4. § (1) bekezdése ingyenes parkolási engedély kiadását tette lehetővé, ellentétben a Kgy. r. 10. § (2), valamint 11. § (1) bekezdésével, amely kizárja, hogy a nem személygépkocsi-tulajdonos kerületi lakosok ingyenes engedélyt kaphassanak. Ugyanezen okból ellentétes a Kgy. r. 10. § (2) és 11. § (1) bekezdésével a Lör. 5. §-a.

A Lör. 6. § (1) bekezdése lehetővé teszi a polgármester számára, hogy egyedi méltányosság alapján ingyenes parkolási engedélyt adjon ki. Ez az indítványozó álláspontja szerint ellentétben áll a Kgy. r. 15. § (1) bekezdésével, amely kizárja a kerületi önkormányzatok számára azt, hogy méltányosság alapján ingyenes engedélyt bocsásson ki.

A Lör. 7. §-a ugyancsak a Kgy. r.-rel ellentétesen teszi lehetővé az ingyenes parkolást olyan jogalanyok számára, amelyek a Kgy. r. alapján nem várakozhatnak a várakozási díj megfizetése nélkül.

A Lör. 9. §-a a Kgy. r. 9. § (1) és 17. § (1) bekezdése mellett ellentétes az utak forgalomszabályozásáról és közúti jelzésekről szóló 20/1984. (XII. 21.) KM rendelet (a továbbiakban: KMr.) mellékletének 35.13. pontjában foglaltakkal. Eszerint ugyanis a KMr.-ben meghatározott intézmények kialakíthatnak kizárólagos használatú parkolóhelyet dolgozóik gépjárművei számára. A Lör. 9. §-a azonban ingyenes parkolást tesz lehetővé a kerületi önkormányzat vezető munkatársai számára az önkormányzat egész területén, amelyre azonban nem jogosult.

A Lör. 12. §-a úgy rendelkezik, hogy az ingyenes parkolási engedély a kerületi összes felszíni közterületre érvényes, s nem differenciál a Kgy. r.-ben meghatározott várakozási övezetek szerint.

Az indítványozó indítvány-kiegészítésében a Lör. 1. § (2) bekezdése megsemmisítését is kérte. Ez a rendelkezés

ugyanis a gazdasági társaság tulajdonában álló gépjárművet magánszemély tulajdonában állóként védelmezi, és erre tekintettel ad újabb személyi körnek ingyenes parkolási engedélyt. Az indítványozó álláspontja szerint ez a szabályozási mód ellentétben áll a Kgy. r. 2. § (6) bekezdésében található „intézmény” fogalmával, ami alapján ugyanis az „egy személy tulajdonában lévő gazdasági társaság” is intézménynek minősül. Ellentétesen szabályoz emellett a Kgy. r. 10. § (1) és 17. § (1) bekezdésével, mivel gazdasági társaság gépjárműve csak intézményi várakozási engedélyt kaphat. A Kgy. r. 16. § (2) bekezdése alapján az intézményi díjkedvezményes várakozási engedély legfeljebb 50%-os kedvezményre jogosíthat, ingyenes várakozásra nem.

A 13/1997. (IV. 15.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet a kerületi intézmények várakozási engedélyeiről az időkorlátozás alóli mentességre (a továbbiakban: Lör.) 2. § (6) bekezdésének törvényellenességét is állította az indítványozó. Véleménye szerint az Lör. 2. § (6) bekezdése szükségtelenül szabályozta az időkorlátozás alóli mentesítést, mivel a Kgy. r. 16. § (3) bekezdése alapján az engedéllyel rendelkezők időkorlátozás nélkül várakozhatnak a korlátozott várakozási övezetben – ugyanakkor a mentesítést az Lör. a terület egészére kiterjesztette, holott erre csak a korlátozott várakozási övezetben van lehetőség.

Álláspontja szerint a Lör. és az Lör. indítvánnyal érintett rendelkezései ellentétesek az Ötv. 16. § (1) bekezdésével, valamint 65/A. § (2) bekezdésével. Mivel magasabb szintű jogszabállyal ellentétesek, sértik az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését. Erre tekintettel kérte az indítványozó a megsemmisítésüket.

Az indítványokat, a támadott jogszabályok azonosságára tekintettel, az Alkotmánybíróság egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Alkotmány:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

Ötv.:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

„63/A. § A fővárosi önkormányzat feladat- és hatásköre különösen (...)

h) rendeletében szabályozza a főváros parkolási és parkolásgazdálkodási rendszerét, a kiemelten védett és védett parkolási övezeteket, az alkalmazható várakozási díjak megállapítását, a közterülethasználatot és a közterület rendjét, a közterületfelügyelet szervezetét és feladatait; (...)

„65/A. § (1) Törvény határozza meg, hogy rendelkezési végrehajtására a közgyűlés, illetve a kerületi képviselő-testület alkothat rendeletet.

(2) A közgyűlés feladatkörében alkotott rendelete végrehajtása érdekében felhatalmazást adhat kerületi képviselő-testületnek rendeletalkotásra. Az e tárgykörben alkotott kerületi rendelet nem terjeszkedhet túl a fővárosi közgyűlés rendeletében foglalt felhatalmazáson. A kerületi képviselő-testület rendelete nem lehet ellentétes a közgyűlés rendeletével.”

KMr.:

„[1. számú melléklet] 35.13. *a)* A várakozási tilalom hatálya alól felmentett járművek meghatározott körét feltüntető kiegészítő tábla a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek első számú vezetői által használt székházainál, az igazságügyi szervek (bírószékek, ügyészségek), a fegyveres erők (Magyar Honvédség, Határőrség), a rendvédelmi szervek (rendőrség, hivatásos katasztrófavédelmi szervek, vám- és pénzügyőrség, büntetés-végrehajtási szervezet, hivatásos önkormányzati tűzoltóság) országos, továbbá területi vagy helyi szervei, a diplomáciai testületek, valamint a humán egészségügyi feladatokat ellátó szervezetek (kórházak, orvosi rendelőintézetek, mentőállomások, elsősegélynyújtó helyek) épületeinél, azok homlokzatának hosszában helyezhető el e szervek járműveinek a várakozási tilalom hatálya alóli mentesítése érdekében. A kiegészítő táblán egyértelművé kell tenni, ha a mentesítés kiterjed az ott dolgozók vagy az oda ügyintézésre érkezők személygépkocsijaira.

b) A járművek elszállíthatóságára utaló kiegészítő táblát (KRESZ 63/b. ábra) a „Várakozni tilos” jelzőtábla (KRESZ 61. ábra) alá az *a)* pontban meghatározott helyeken és csupán abban az esetben lehet elhelyezni, ha az intézmény zavartalan ügyfélforgalma érdekében a gépjárműbe történő be- és kiszálláshoz szükséges megállási lehetőséget csak a járművek elszállítással lehet biztosítani.”

Kgy. r.:

„2. § (7) Intézmény: az adott területen székhellyel, telephellyel, fiókteleppel rendelkező jogi személy, tartós gazdálkodási tevékenységet folytató és székhellyel vagy telephellyel rendelkező magánszemély vagy jogi személynek nem minősülő társaság és szervezet.”

„9. § (1) Kérelemre annak a lakosnak, akinek az állandó lakóhelye a kiemelten védett vagy védett övezet (továbbiakban: övezet) területén van, az általa megjelölt, saját tulajdonában álló egy darab személygépkocsira lakossági

behajtási és – díjfizetési kötelezettség mellett a 32. § (3) bekezdésére figyelemmel – közterületi várakozási engedély adható ki.

(2) Kérelemre lakossági behajtási engedélyt kell kiadni a tulajdonában levő személygépkocsira annak a magánszemélynek, aki a védett övezet területén állandó bejelentett lakos, ha az engedélyre jogosult az övezet területén nem közterületen lévő saját parkolóhellyel rendelkezik.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott engedélyek kiadásának feltétele, hogy a személygépkocsi a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényben meghatározott gépjárműadó tekintetében az adott kerület nyilvántartásában szerepeljen és a gépjármű tulajdonosának gépjárműadó tekintetében adóhátraléka ne legyen, vagy a törvény alapján gépjárműadó tekintetében adómentességet élvezzen. Az engedélyek kiadásának további feltételeit a kerületi önkormányzat rendeletben szabályozhatja.

(4) A közterületre érvényes lakossági behajtási és várakozási engedély az övezetbe behajtásra és ott közterületi várakozásra, a közterületi várakozásra nem jogosító behajtási engedély csak az övezeten belüli nem közterületi várakozóhely megközelítésére és elhagyására jogosít.”

„10. § (1) A védett övezetben személygépkocsijai(k)ra intézményi behajtási és közterületi várakozási engedélyt kaphatnak a 2. § (6) bekezdésében meghatározottak. A kiadható összes engedélyek számát az adott övezetben a közút kezelője határozza meg.

(2) A védett övezetben a 2. § (6) bekezdésében foglaltak, továbbá az övezetben állandó jelleggel lakó magánszemély részére tartós használatba adott személygépkocsi üzemben tartója az (1) bekezdésben meghatározott intézményi behajtási és közterületi várakozási engedélyt kaphatja meg.

(3) A 2. § (6) bekezdésben felsoroltak, amennyiben a védett övezetben nem közterületen levő saját parkolóhellyel rendelkeznek, intézményi behajtási engedélyre jogosultak. Ezzel az intézményi behajtási engedéllyel az övezeten belül más helyen, közterületen várakozni tilos.

(4) A védett övezetben állandó jelleggel lakó magánszemély üzemben tartásában lévő (pl.: lízing, tartós bérlet, cégautó) egy darab személygépkocsira munkanapokon 10.00 és 16.00 óra közötti időszakra nem érvényes behajtási és közterületi várakozási engedély adható, ha tulajdonában levő személygépkocsira védett övezetre szóló engedéllyel nem rendelkezik.”

„15. § Az e rendeletben nem szabályozott esetekben egyedi engedély adható ki, amelynek kiadására – a KRESZ 14. § (14) bekezdése alapján – a Fővárosi Köznevelési Felügyelet jogosult.”

„16. § (1) A várakozási övezetek egész területén közterületen csak a jelen rendeletben meghatározott díj megfizetése ellenében szabad várakozni.

(2) A korlátozott várakozási övezetek egész területén közterületen csak a jelen rendeletben meghatározott díj megfizetése ellenében, csak az időtartam-korlátozásnak megfelelő ideig, illetőleg kérelem alapján kiadott lakossági

gi várakozási engedéllyel, vagy a tulajdonos önkormányzat rendeletében a terület közigazgatási határán belül, vagy a legalább ezer parkolóhelyet meghaladó zónánként egységesen meghatározott mértékű – legfeljebb 50%-os – díjkedvezményre jogosító intézményi közterületi várakozási engedély alapján kiadható parkolókártyára váltott parkolójeggyel szabad várakozni.”

„17. § (1) Kérelemre annak a lakosnak, akinek állandó lakóhelye a várakozási vagy korlátozott várakozási övezet területén, valamint az azt határoló útvonalon van, a 32. § (3) bekezdésében foglaltak szerint díjkedvezményes lakossági közterületi várakozási engedély adható ki az általa megjelölt, tulajdonában álló személygépkocsi(k)ra. Intézményi várakozási engedély az adott területen lévő, a 2. § (6) bekezdésében felsoroltak számára adható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott engedély kiadásának feltétele, hogy a személygépkocsi a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényben meghatározott gépjárműadó tekintetében az adott terület nyilvántartásában szerepeljen és a gépjármű tulajdonosának gépjárműadó tekintetében adóhátraléka ne legyen, vagy a törvény alapján gépjárműadó tekintetében adómentességet élvezzen. Az engedélyek kiadásának további feltételeit a kerületi önkormányzat rendeletben szabályozhatja, ám a jelen rendeletben már szereplő kedvezményezettek körét tovább nem bővítheti.

Főutakra (Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közutakra és közterületekre) lakossági, illetve intézményi parkolási engedély nem adható ki.

(3) Kérelemre annak a lakosnak, akinek állandó lakóhelye a korlátozott várakozási vagy várakozási övezet területén, valamint az azt határoló útvonalon van, az üzemben tartásában (pl. lízing, tartós bérlet) lévő egy darab személygépkocsira – a kerületi képviselő-testület döntése alapján – lakossági várakozási engedély adható, ha tulajdonában lévő gépkocsira lakossági várakozási engedéllyel nem rendelkezik.

(4) Kérelemre annak a lakosnak, akinek állandó lakóhelye a korlátozott várakozási vagy várakozási övezet területén, valamint az azt határoló útvonalon van, az üzemben tartásában lévő egy darab cégtulajdonú személygépkocsira – a kerületi képviselő-testület döntése alapján – intézményi várakozási engedély adható, ha tulajdonában lévő gépkocsira lakossági várakozási engedéllyel nem rendelkezik.

(5) A várakozási vagy korlátozott várakozási övezet területére kiadott lakossági engedély szombati munkarend szerinti napokon az adott területben lévő és az övezethez csatlakozó fővárosi tulajdonú közterületeken díjmentes várakozásra jogosít.

(6) Várakozási és korlátozott várakozási övezetben, csak abban az övezetben elhelyezett parkolójegy-kiadó automatánál váltott parkolójeggyel, vagy az övezetre megállapított parkolási díj kifizetésével, illetve arra az övezetre érvényes lakossági közterületi várakozási engedéllyel szabad várakozni.”

„19. § A várakozási, valamint az időtartamban korlátozott várakozási övezet területén várakozási díj megfizetése nélkül várakozhat

a) korlátlan ideig:

– a megkülönböztető fény- és hangjelző készülékkel felszerelt, vagy azt használó jármű;

– az igazolvánnyal rendelkező mozgáskorlátozott a számára kijelölt és biztosított parkolóhelyen;

– a Budapesti Rendőr-főkapitányság tulajdonában lévő (megkülönböztető fény- és hangjelző készülékkel fel nem szerelt), a rendelet 6. számú melléklete szerinti főpolgármesteri engedéllyel ellátott gépjármű;

b) szolgáltatának ellátása idejére, de legfeljebb 120 percig:

– a részére kiadott engedéllyel és a parkolás megkezdésének idejét (óra, perc) jelző parkolótárcsa működtetésével a területi kötelezettséget vállaló háziorvos és gyermekorvos, valamint az önkormányzattal szerződéses viszonyban az adott területen a szociális házi gondozási tevékenységben részt vevő személy. Az engedélyt és a parkolótárcsát az ÁNTSZ illetékes fővárosi kerületi intézete javaslata alapján az illetékes jegyző adja ki. Az engedélyen fel kell tüntetni a gépkocsi forgalmi rendszámát, típusát és színét. A kiadott engedélyek másolatát a jegyző a kiadást követő tíz napon belül tájékoztatásul megküldi a főjegyzőnek.”

„32. § (3) A 9. § (1) és a 17. § (1) bekezdésében meghatározott lakossági közterületi várakozási engedély éves díja maximum a 27. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározott alapidíjak 1500-szorosa. A kerületi önkormányzat ezen díjat saját rendeletében differenciáltan is megállapíthatja és korlátlan mértékben csökkentheti.”

Lör.:

„1. § (1) Az ingyenes parkolási engedélyre azon kerületi lakosok jogosultak, akik a következő feltételeknek együttesen megfelelnek:

a) állandó bejelentéssel tartózkodnak az V. kerületben,

b) saját tulajdonú gépkocsival rendelkeznek,

c) amely után a kerületben fizetik a súlyadót.

(2) A rendelet alkalmazása szempontjából saját tulajdonú gépkocsinak minősül – amennyiben az állandó lakos a lakcímén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetben tulajdoni hányaddal rendelkezik – 1 darab gépkocsi.”

„4. § (1) Az 1. § (1) bekezdés b) pontjában előírt feltétel hiánya esetén – amennyiben az a) pontban meghatározott feltétel megvalósul – a kérelmező részére egy darab ingyenes engedély adható ha:

– a kérelmező a gépjármű forgalmi engedélyében üzembentartóként szerepel,

– a kérelmező a gépjárművet lízingszerződés alapján vásárolja, illetőleg

– a kérelmező a gépjárművet a gazdálkodó szervezettől mint munkáltatótól – kivéve magánszemélytől – kapja ki zárolagos használatra.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély kiadása csak abban az esetben biztosítható, ha a kérelmező egyetlen engedéllyel sem rendelkezik és nem ütközik a rendelet 2. §-ába.”

„5. § A 4/2002. (I. 21.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezte.”

„6. § (1) A parkolási engedély kiadása tekintetében a Polgármester – méltányossági indok szerint illetékes bizottság javaslata alapján – kerületi lakos érdekében egyedi méltányosságot gyakorolhat.”

„7. § A Képviselő-testület megkülönböztetett jelzéssel ellátott ingyenes parkolási engedélyt biztosít:

- kerületi egészségügyi alapellátást biztosító házi- és gyermekorvosok számára,
- a kerületi tisztiorvos
- a kerületi főállatorvos
- a Belváros-Lipótváros Egészségügyi Szolgálat szolgálati gépkocsijai számára.”

„9. § Az Önkormányzat képviselői és a Polgármesteri Hivatal Jegyzője által meghatározott vezető munkatársai (max. 10 fő) a tulajdonukban vagy használatukban lévő egy darab személygépkocsira ingyenes parkolási engedélyt kapnak, amennyiben más jogcímen nem rendelkezik engedéllyel.”

„12. § Az ingyenes parkolási engedély a kerületi Önkormányzat tulajdonában lévő összes felszíni közterületre érvényes, ahol a KRESZ szabályai ezt nem tiltják. A Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületeken pedig a többször módosított 38/1993. (XII. 27.) Fővárosi Közgazdálkodási rendelet és a Parkolási Társulás szabályai szerint érvényes.”

Iör.:

„2. § (6) Az engedélyek területi érvényessége kiterjed a teljes Belváros-Lipótváros területére, kivéve az alábbi, fővárosi tulajdonú közterületeket:

- Bajcsy-Zsilinszky út
- Belgrád alsó rakpart
- Belgrád felső rakpart (Duna felőli oldal)
- Deák Ferenc tér
- Erzsébet tér
- Eötvös tér alsó rakparti része
- Fővám tér
- Jászai Mari tér
- Kálvin tér
- Károly körút
- Kossuth Lajos tér
- Március 15. tér
- Múzeum körút
- Nyugati tér
- Petőfi tér alsó rakparti része
- Roosevelt tér
- Szent István körút
- Széchenyi alsó rakpart
- Vámház körút”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

1.1. A Kgy. r. az Ötv. 63/A. § h) pontjában kapott felhatalmazás alapján szabályozta a főváros közterületein a várakozás rendjét.

A Kgy. r. a várakozás (és behajtás) szempontjából négyféle övezetet különböztet meg egymástól: a kiemelten védett, a védett, a korlátozott várakozási, valamint várakozási övezetet. Azt, hogy a kerületi önkormányzatok területének mely részei melyik övezetbe tartoznak, a Kgy. r. mellékletei tartalmazzák.

A Kgy. r. 1. számú melléklete védett övezetként szabályozta az V. kerület belső harmadát, valamint korlátozott várakozási övezetként az V. kerület – belső harmadán kívüli – egész területét.

1.2. A Kgy. r. – tekintettel ezen övezetek sajátosságaira – szabályozza a várakozási engedélyek fajtáit és kiadásának feltételeit. A Kgy. r. alapján az egyes övezetekben lakossági vagy intézményi várakozási engedély alapján lehet várakozni. Ezek kiadásának feltételeit a Kgy. r. különbözően szabályozta az egyes övezetekre nézve.

Mindegyik övezeti típusban lakossági várakozási engedély adható ki az adott övezet területén – a Kgy. r. szóhasználatára szerint – állandó lakhellyel rendelkező magánszemélynek saját tulajdonában álló egy darab gépkocsira tekintettel. Kizárólag intézményi várakozási engedély adható ki akkor – övezeti típustól függetlenül –, ha a magánszemély tartós használója az intézményi tulajdonban álló gépkocsinak, de nem üzemeltetője annak (ezt nevezi a Kgy. r. cégautónak).

Övezeti típustól függően lakossági vagy intézményi várakozási engedély adható ki akkor, ha a magánszemély nem tulajdonosa, csupán üzemeltetője a gépkocsinak. Kiemelten védett vagy védett övezetben ez esetben intézményi várakozási engedély adható ki, míg korlátozott várakozási vagy várakozási övezetben lakossági várakozási engedély. Ezekről a feltételekről a kerületi önkormányzatok nem térhetnek el, a lakossági várakozási engedélyre jogosítottak körét nem bővíthetik, csupán az engedély kiadása további feltételeinek megállapítására jogosítja fel őket a Kgy. r.

1.3. A Kgy. r. 9. § (1) és 17. § (1) bekezdésében megjelölt lakossági közterületi várakozási engedélyek a kerületi önkormányzat döntésétől függően ingyenesek is lehetnek. Erre a Kgy. r. 32. § (3) bekezdése ad felhatalmazást a kerületi önkormányzatok számára. Ez alapján a lakossági várakozási engedélyek díjtételét a kerületi önkormányzat differenciáltan is megállapíthatja, és korlátlan mértékben csökkentheti.

Ettől eltérő szabályozás vonatkozik az intézményi közterületi várakozási engedélyekre, amelyekre a Kgy. r. 16. § (2) bekezdése értelmében – a kerületi önkormányzat döntésétől függően – legfeljebb 50%-os díjkedvezmény adható.

A Kgy. r. 20. §-a alapján a várakozási engedélyek a kibocsátás évét követő naptári év január 31-éig érvényesek.

2.1. A Lör. a Kgy. r. 17. §-ában kapott felhatalmazás alapján szabályozta a kerületi lakosság ingyenes parkolására vonatkozó szabályokat, a kerületi önkormányzat egész területére egységesen. A Lör. az ingyenes várakozási engedélyre jogosultak körét állapította meg.

A Lör. 1. § (1) bekezdése alapján az V. kerületben állandó lakhellyel rendelkező lakosok a saját tulajdonú gépkocsi tekintetében kaphatnak ingyenes lakossági várakozási engedélyt, ha a kerületben fizetik a gépkocsi után a súlyadót. A Lör. 1. § (2) bekezdése azt határozta meg, hogy a Lör. alkalmazása szempontjából mi minősül saját tulajdonú gépkocsinak. A Lör. 1. § (2) bekezdése a gazdálkodó szervezetben tulajdoni hányaddal rendelkező cégtulajdonú gépkocsihasználókra is ki kívánta terjeszteni a saját tulajdonú gépkocsival rendelkezők fogalmát.

A Kgy. r. 9. § (3) bekezdése a védett és kiemelten védett övezetekre tekintettel, a 17. § (2) bekezdése a várakozási és korlátozott várakozási övezetekre tekintettel lehetővé tette a kerületi önkormányzatok számára, hogy az engedélyek kiadásának további feltételeit meghatározzák. A Kgy. r. ezen rendelkezései azonban kizárták, hogy a kerületi önkormányzatok bővítsék a Kgy. r. 9. § (1) és 17. § (1) bekezdésében szereplő kedvezményezettnek körét.

A Lör. 1. § (2) bekezdésében meghatározott személyi kör a gépkocsinak nem tulajdonosa, hanem annak valamilyen jogcímen használója. A Kgy. r. értelmében mind a védett és kiemelten védett övezetben, mind várakozási és korlátozott várakozási övezetben állandó lakhellyel rendelkező lakos, ha a gépjármű kizárólagos használatában van (cégautó), kizárólag intézményi várakozási engedélyt kaphat. Ennek a személyi körnek kiadható várakozási engedély díjkezdménye pedig a Kgy. r. 16. § (2) bekezdése alapján legfeljebb 50% lehet. Ha a gépjárműnek a magánszemély az üzemeltetője, de annak nem tulajdonosa, védett övezetben – ilyen az V. kerület belső harmada is –, ugyancsak kizárólag intézményi várakozási engedélyt kaphat. A Lör. az 1. § (2) bekezdésében meghatározott személyi körre nézve tehát nem állapíthatta volna meg az ingyenes lakossági várakozási engedélyre való jogosultságot, a kerületi önkormányzat egész területére nézve.

A Lör. 1. § (2) bekezdése tehát a Kgy. r. több rendelkezésével ellentétesen, a Kgy. r. 9. § (3) és a 17. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazáson túlterjeszkedve szabályozott, ami ellentétes az Ötv. 65/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 1. § (2) bekezdése sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, ezért alkotmányellenes, s erre tekintettel megsemmisítette azt.

2.2. A Kgy. r. 17. § (3) bekezdése alapján a korlátozott várakozási és várakozási övezetben az állandó lakos kérelmező üzemben tartásában álló személygépkocsira is lakossági közterületi várakozási engedélyt kaphat, ha a tulajdonában álló gépkocsira nem rendelkezik várakozási engedéllyel. A Kgy. r. azonban – a fent leírtaknak megfelelően – különbséget tesz a kiadható várakozási engedélyek típusa

(intézményi vagy lakossági) között aszerint, hogy mely övezetről van szó.

A Lör. 4. § (1) bekezdése a kerületi lakosokra és nem az adott övezetben lakókra vonatkozóan szabályozott. Emellett a kerület egészére egységesen ingyenes lakossági várakozási engedély kiadását tette lehetővé olyan esetekre is, amelyekre nézve kizárólag intézményi várakozási engedély bocsátható ki mindegyik övezeti típusban (magánszemély kizárólagos használatában lévő gépjármű, vagyis a Kgy. r. szerinti „cégautó”). Emellett ez a szabályozási mód azt eredményezte, hogy a Lör. 4. § (1) bekezdése olyan esetekre nézve is lehetővé tette ingyenes lakossági várakozási engedély kiadását, amelyekre nézve csak várakozási (vagy korlátozott várakozási) övezetben adható ki lakossági várakozási engedély, a védett (illetve kiemelten védett) övezetben nem.

A Lör. 4. § (1) bekezdése tehát a kerületen belüli, a Kgy. r. 1. számú mellékletében meghatározott övezeti besorolásra tekintet nélkül, egységesen szabályozta, hogy a kérelmezőknek – ha a gépkocsi nem áll saját tulajdonában – mely esetekben adható ingyenes lakossági várakozási engedély. Ez a szabályozás pedig a lakossági várakozási engedélyre jogosultak körének kiterjesztésére vezetett, aminek következtében a Lör. 4. § (1) bekezdése a Kgy. r. 9. § (1) és 17. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeket kiterjesztve, a Kgy. r. 9. § (3) és 17. § (2) bekezdésében adott felhatalmazáson túlterjeszkedve szabályozott.

Ez a szabályozás ellentétes az Ötv. 65/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal, aminek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 4. § (1) bekezdése sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, s erre tekintettel megsemmisítette azt.

2.3. A Lör. 6. §-a a méltányossági alapon kiadható ingyenes várakozási engedélyek kérdését szabályozza. A Lör. 6. § (1) bekezdése a polgármesternek biztosítja az egyedi méltányosság gyakorlásának jogát. A polgármester szociális, egészségügyi és családi indokok alapján adhat ki ingyenes várakozási engedélyt, ha a kérelmező más jogcímen nem rendelkezik engedéllyel (se nem tulajdonosa, se nem üzemeltetője a gépkocsinak, vagy az nem áll kizárólagos használatában).

Az indítványozó szerint a Lör. 6. §-a ellentétesen szabályoz a Kgy. r. indítvány benyújtásakor hatályos 15. §-ával, amely lehetővé teszi védett és kiemelten védett övezetben korlátozott számban, méltányosság alapján egyedi behajtási engedély kiadását. A Kgy. r. ezen rendelkezését módosította a – a Kgy. r. módosításáról szóló – 19/2000. (IV. 27.) Főv. Kgy. rendelet 2. §-a. A Kgy. r. hatályos 15. §-a szerint a Kgy. r.-ben nem szabályozott esetekben a Fővárosi Közlekedési Felügyelet jogosult egyedi engedélyt kiadni. A Kgy. r. ezen rendelkezése tehát kizárja azt, hogy a kerületi önkormányzat rendeletében a polgármester részére jogosultságot biztosítson egyedi engedélyek kiadására a védett és kiemelten védett övezetben, méltányosság alapján. A Kgy. r. emellett a várakozási és korlátozott

várakozási övezetben nem teszi lehetővé egyedi engedélyek kiadását. A Lör. 6. §-a tehát a Kgy. r.-rel ellentétesen tette lehetővé a polgármesternek méltányosság alapján egyedi engedélyek kiadását, mivel erre a védett és kiemelten védett övezetben a Fővárosi Közlekedési Felügyelet jogosult, a várakozási és korlátozott várakozási övezetben pedig nincs lehetőség.

A Kgy. r. 9. § (1) és 17. § (1) bekezdésében úgy szabályoz, hogy a kerület rendeletében meghatározhatja az engedélyek kiadásának további feltételeit, azonban nem ad felhatalmazást a kedvezményezettek körének bővítésére. Az Alkotmánybíróság ez alapján egyúttal azt is megállapította, hogy a Lör. 6. §-a azt eredményezi, hogy a Kgy. r.-ben meghatározott jogosultak köre kibővül. Ez a szabályozás pedig ellentétes a Kgy. r. 9. § (3) és 17. § (2) bekezdésében adott felhatalmazással is.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 6. §-a ellentétes az Ötv. 65/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal, s ezért sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, s erre tekintettel megsemmisítette azt.

2.4. A Lör. 7. §-ában megkülönböztetett jelzéssel ellátott ingyenes parkolási engedélyt biztosított meghatározott intézmények gépjárművei számára.

A Kgy. r. 12/A. §-a, valamint 19. §-a a várakozási díj megfizetése nélkül, részben korlátlan ideig tartó várakozásra, illetve a várakozási időt rögzítő parkolótarcsa használatával való várakozásra jogosítja meghatározott intézmények szolgálatot végző gépjárműveit. A Kgy. r. ezen szabályozása azonban nem teszi lehetővé a kerületi önkormányzat számára, hogy olyan ingyenes lakossági várakozási engedélyt biztosítson ezen jogosultaknak, amely a szolgálat ellátásától függetlenül jogosít várakozásra a kerület egész területén – és nem csak a szolgálati feladat ellátása helyén.

Emellett a Kgy. r. arra sem jogosítja fel a kerületi önkormányzatot, hogy bővítse azt a személyi kört, akik a várakozási díj megfizetése nélkül, ingyenes lakossági várakozási engedély alapján várakozhatnak az adott övezetben.

A Lör. 7. §-a tehát egyrészt a szolgálattól függetlenül, az önkormányzat egész területén jogosít ingyenes várakozásra a Kgy. r. alapján szolgálat ellátásától függően ingyenes és a szolgálat ellátásához kötődően várakozásra jogosultakat. Másrészt a Lör. 7. §-a a Kgy. r.-ben fel nem soroltak számára is ingyenes várakozási engedélyt biztosít (pl. kerületi tisztiorvos, kerületi főállatorvos). Ez a szabályozási mód arra vezet, hogy a Lör. 7. §-a a Kgy. r. 12/A. és 19. §-ában meghatározott szolgálati feladatok ellátásához szükséges várakozásra jogosító szabályokkal ellentétesen rendelkezik, valamint a Kgy. r. 9. és 17. §-ban foglaltakkal ellentétesen kiterjeszti a korlátlan díjkedvezményre jogosítottak körét, s túlterjeszkedik az ezen rendelkezésekben adott felhatalmazáson.

Ezért a Lör. 7. §-a az Ötv. 65/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal ellentétes, ami alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 7. §-a sérti az Alkotmány

44/A. § (2) bekezdését, s erre tekintettel megsemmisítette azt.

2.5. A Lör. 9. §-a a jegyző által meghatározott vezető munkatársak ingyenes parkolási engedélyéről rendelkezik, ha az érintettek más jogcímen nem rendelkeznek ingyenes várakozási engedéllyel. A Lör. ezen rendelkezése ugyancsak a Kgy. r. 9. § (3) és 17. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazással ellentétesen bővíti azt a kört, amelynek lakossági várakozási engedély adható, s amelyre nézve a kerületi önkormányzat korlátlan mértékben csökkenthető díjkedvezményt adhat a Kgy. r. 32. § (3) bekezdése alapján.

Az indítványozó által hivatkozott KMr. melléklete 35. 15. pontja alapján egyes intézmények épületeinél, azok homlokzatának hosszában elhelyezhető olyan tábla, amely a várakozási tilalom hatálya alól felmentett járművek meghatározott körét tünteti fel, amely vonatkozhat az ott dolgozókra, illetve az intézménybe ügyintézésre érkezők gépjárműveire. A Kgy. r. 21–24. §-a ennek megfelelően rendelkezik a kizárólagos használatú várakozóhely létrehozásának szabályairól. A kerületi önkormányzat ennek megfelelően biztosíthat várakozási lehetőséget dolgozói és az ügyfelek részére.

A kerületi önkormányzat azonban egész területén ingyenes várakozási engedély kiadására a Lör. 9. §-ában meghatározott módon nem jogosult. A Lör. 9. §-a a Kgy. r. 9. és 17. §-ával ellentétesen terjesztette ki a korlátlan díjkedvezményre jogosultak körét, ami ellentétes az Ötv. 65/A. §-ával. Az Alkotmánybíróság ez alapján megállapította, hogy a Lör. 9. §-a sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, s erre tekintettel megsemmisítette azt.

2.6. A Lör. 12. §-a szerint a Lör. alapján kiadott ingyenes várakozási engedély az összes önkormányzati közterületre érvényes, ahol a KRESZ [a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet] szabályai azt nem tiltják, és ami nem tartozik a fővárosi önkormányzat szabályozása alá.

A Kgy. r. 9. § (4) bekezdése és 16. § (3) bekezdése alapján az egyes övezetekre vonatkozó szabályok alapján kiadható engedélykártyák az adott övezet területén jogosítanak várakozásra [az utóbbi alól teremt kivételt a 17. § (5) bekezdése a szombati munkarend szerinti napok tekintetében]. Ebből következően, ha egy adott kerületben többféle övezettípus található, az övezetenként kiadható engedélykártyák az adott övezet területén és nem a kerület teljes területén jogosítják várakozásra az engedéllyel rendelkezőt.

A Lör. 12. §-a a kerületre vonatkozó, a Kgy. r. 1. számú mellékletében foglalt övezeti besorolást figyelmen kívül hagyva szabályozott, s a Kgy. r. övezeti besorolás szerinti engedélykártyákra vonatkozó szabályokkal ellentétesen tette lehetővé a kiadott engedélykártyák alapján a kerület egész területén a várakozást.

Miután tehát a Lör. 12. §-a a Kgy. r. 9. § (4) bekezdésében és 16. § (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen

szabályozott, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 12. §-a ellentétes az Ötv. 65/A. § (2) bekezdésével. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Lör. 12. §-a sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését és erre tekintettel megsemmisítette azt.

3. Az Lör. 2. § (6) bekezdése az indítványozó álláspontja szerint a Kgy. r. 16. § (3) bekezdésével ellentétes, mivel az önkormányzat egész területére nézve állapítja meg a korlátozott várokozási területre vonatkozóan kiadható intézményi várokozási engedélyek érvényességét. Az Lör. 2. § (6) bekezdése alapján a kiadott intézményi várokozási engedélyek a fővárosi tulajdonú közterületek kivételével a kerületi önkormányzat egész területén jogosítanak várokozásra.

A Kgy. r. alapján az adott övezet területén várokozásra jogosító engedély nem jogosítja fel az engedéllyel rendelkezőt egy másik övezetben való várokozásra [Kgy. r. 9. § (4) bekezdés és 16. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a kerületi önkormányzat, ha területe több övezeti típusba tartozik, nem rendelkezhet úgy, hogy az egyik övezetben várokozásra jogosító engedély az önkormányzat egész területén való várokozásra jogosít.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy akkor, amikor az Lör. 2. § (6) bekezdése az övezeti besorolástól függetlenül, az önkormányzat egész területén várokozásra jogosító intézményi várokozási engedélyekről rendelkezett, a Kgy. r. 9. § (4), valamint 16. § (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen szabályozott. Az Lör. 2. § (6) bekezdése ezért ellentétes az Ötv. 65/A. §-ával, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Lör. 2. § (6) bekezdése sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, és megsemmisítette azt.

4. A Lörm. 1. §-a a Lör. 1. § (1) és (2) bekezdése módosításáról rendelkezett. Az egyik indítványozó a Lör. Lörm.-mel megállapított 1. § (2) bekezdése megsemmisítését kérte. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány benyújtása óta a Lör. 1. § (2) bekezdésének Lörm.-mel megállapított szövegét a kerületi önkormányzat – a Lör. módosításáról szóló – 4/2002. (I. 21.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelettel hatályon kívül helyezte. A 4/2002. (I. 21.) Belváros-Lipótváros Önkormányzati rendelet ugyancsak hatályon kívül helyezte a Lör. 5. §-át, amelyet a másik indítványozó támadott. Mivel az Alkotmánybíróságnak – alkotmányjogi panasz és bírói kezdeményezés alapján induló eljárás kivételével – csak hatályos jogszabályok alkotmányosságának vizsgálatára van hatásköre, erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Lörm. 1. §-ával kapcsolatban az eljárást az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat 31. § a) pontja alapján megszüntette.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 153/B/1997.

Az Alkotmánybíróság 46/2004. (XII. 1.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 18/1997. (XI. 1.) számú rendelete 23. § (1) bekezdés *b)* pontja alkotmányellenes volt, ezért e rendelkezés a Fővárosi Bíróság által jogerősen befejezett 22.K.31.993/2002/6. számú ügyben nem alkalmazható.

2. Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 18/1997. (XI. 1.) számú rendelete 23. § (1) bekezdés *b)* pontja és 24. § (1) bekezdés *b)* pontja nemzetközi szerződésekbe ütközésének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 18/1997. (XI. 1.) számú rendelete 24. § (1) bekezdés *b)* pontja törvényellenességének és alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a Fővárosi Bíróság 22.K.31.993/2002/6. számú jogerős ítéletét 2002. december 14-én vette át, majd ezt követően az Alkotmánybírósághoz határidőben, 2003. február 12-én benyújtott alkotmányjogi panaszában kérte a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 18/1997. (XI. 1.) számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) 23. § (1) bekezdés b) pontja és 24. § (1) bekezdés b) pontja törvényellenességének és alkotmányellenességének megállapítását és a kihirdetés napjától való megsemmisítését.

Az indítványozó lakásfenntartási támogatást igényelt a Budapest IV. kerület Újpest Polgármesteri Hivatal Szociális Osztályától. A kérelmet a polgármester nevében eljárva határozattal elutasították, mert az indítványozó által lakott albérlet Budapest, XVI. kerület Nap u. 66. szám alatt volt és az Ör. csak az önkormányzat illetékességi területén lévő lakás albérletje számára tette lehetővé a kért támogatás megállapítását. A határozatot az indítványozó megfellebbezte, de a fellebbezést azonos indokolással Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete elutasította és az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Ezt követően a Fővárosi Bíróságtól kérte az indítványozó a közigazgatási határozat felülvizsgálatát, de a Fővárosi Bíróság a keresetet elutasította. Ezt követően fordult az indítványozó az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint az Ör. 23. § (1) bekezdés b) pontja és 24. § (1) bekezdés b) pontja ellentétes a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 25. § (3) bekezdése, a 38. § (1), (3) és (4) bekezdése és a 39. § (2) bekezdése rendelkezéseivel, az Európai Szociális Karta kihirdetéséről szóló 1999. évi C. törvénnyel kihirdetett Európai Szociális Karta (a továbbiakban: Karta) 13. Cikk 1. pontjának és 16. Cikkének rendelkezéseivel, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény kihirdetett Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 1. Cikkének és 14. Cikkének rendelkezéseivel, és sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a 7. § (1) bekezdését, a 8. § (1) és (2) bekezdését, a 17. §-át, a 44/A. § (2) bekezdését, a 70/A. § (1) és (2) bekezdését és a 70/E. § (1) és (2) bekezdését.

Az Alkotmánybíróság az eljárása során megállapította, hogy az Ör.-t időközben hatályon kívül helyezte Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testületének 23/2003. (VII. 16.) számú rendelete.

II.

1. Az Alkotmány szerint:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„7. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.”

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértethetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„17. § A Magyar Köztársaság a rászorulókról kiterjedt szociális intézkedésekkel gondoskodik.”

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.

(2) A Magyar Köztársaság az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg.”

2. Az Ötv. alapján:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. Az Sztv. indítvánnyal érintett – a bírósági eljáráskor hatályos – rendelkezései:

„25. § (3) A települési önkormányzat szociális rászorultság esetén – a szociális alapellátás keretében – a jogosult számára időskorúak járadékát, rendszeres szociális segélyt, lakásfenntartási támogatást, ápolási díjat, átmeneti segélyt állapít meg e törvényben, valamint az önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek szerint (a továbbiakban együtt: szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások).”

„38. § (1) A települési önkormányzat lakásfenntartási támogatást nyújthat annak a családnak vagy személynek, aki a településen elismert minimális lakásnagyságot és minőséget meg nem haladó lakásban vagy nem lakás céljára szolgáló helyiségben lakik és lakás hasznosításából származó jövedelemmel nem rendelkezik.

(2) A lakásfenntartási támogatás megállapításának feltételeit, valamint a településen elismert minimális lakásnagyságot és minőséget a települési önkormányzat rendeletében határozza meg.

(3) Különösen indokolt a lakásfenntartási támogatás akkor, ha

a) a lakásfenntartás indokolt havi költsége eléri vagy meghaladja a háztartás havi összjövedelmének 35%-át,

b) a lakás fűtési költségének havi összege eléri vagy meghaladja a háztartás havi összjövedelmének 20%-át és a háztartásban az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének kétszeresét.

(4) Költségeken

a) a (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a lakbért vagy albérleti díjat, a lakáscélú pénzügyi kölcsön törlesztőrészletét, a fűtés díját, illetve költségét, a csatornahasználati díjat, a személyszállítás költségeit, valamint az önkormányzat rendeletében meghatározott mértékig a villanyáram, a víz- és gázfogyasztás költségeit, továbbá, ha az önkormányzat rendelete lehetővé teszi, a lakáskarbantartás költségeit,

b) a (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a lakás fűtéséhez felhasznált hőenergia fűtési szezonban felmerülő – az önkormányzat rendeletében elismert – költségének, díjának 1/6-át kell érteni.”

„39. § (1) Lakásfenntartási támogatás ugyanazon lakásra csak egy jogosultnak állapítható meg, függetlenül a lakásban élő személyek és háztartások számától.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában külön lakásnak kell tekinteni a társbérletet, az albérletet és a jogerős bírói határozattal megosztott lakás lakrészeit.”

4. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) szerint:

„1. § Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik: (...)

c) a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata;”

„21. § (2) Az 1. § b) pontja szerinti eljárást bárki indítványozhatja.

(3) Az 1. § c) pontja szerinti eljárást indítványozhatják:

a) az Országgyűlés, annak állandó bizottsága vagy bármely országgyűlési képviselő,

b) a köztársasági elnök,

c) a Kormány vagy annak tagja,

d) az Állami Számvevőszék elnöke,

e) a Legfelsőbb Bíróság elnöke,

f) a legfőbb ügyész.”

„48. § (1) Az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

5. Az Ör. indítvánnyal támadott rendelkezései:

„23. § (1) Lakásfenntartási támogatás – az egyéb feltételek fennállása esetén – annak a személynek állapítható meg, aki az Önkormányzat illetékességi területén fekvő lakás tulajdonosa, haszonélvezője, bérelője vagy albérelője, ha

a) a háztartásában az egy főre jutó havi nettó jövedelem nem haladja meg a nyugdíjminimum kétszeresét, és

b) az igénylő az Önkormányzat illetékességi területén legalább egy éve bejelentett lakóhellyel rendelkezik, és legalább egy éve életvitelszerűen itt is él, és

c) a lakásának nagysága nem haladja meg a 27. § alapján meghatározott mértéket.”

„24. § (1) Nem részesülhet lakásfenntartási támogatásban az a személy,

a) akinek a lakás hasznosításával (bérletbe, albérletbe adásával stb.) összefüggésben jövedelme képződik;

b) aki a lakását a támogatási kérelem benyújtását megelőzően 12 hónapon belül vásárolta vagy cserélte. Ettől eltérően megállapítható a támogatás, ha a vásárlást vagy cserét követően a kérelmező kisebb alapterületű és értékű lakáshoz jutott, ebben az esetben a megállapított támogatás mértéke havi 2000 Ft.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság az indítvány befogadhatóságának vizsgálata során megállapította, hogy az az Abtv. 48. §-ában foglalt követelményeknek megfelel, határidőn belül nyújtották be, és ezért azt alkotmányjogi panasszként bírálta el.

1.1. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot. Az Ör. – indítvánnyal támadott szabályozási tárgykörének – megalkotására az Sztv. 38. § (2) bekezdése ad felhatalmazást az önkormányzat számára, amikor úgy rendelkezik, hogy a lakásfenntartási támogatás megállapításának feltételeit, valamint a településen elismert minimális lakásnagyságot és minőséget a települési önkormányzat rendeletében határozza meg.

Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott az önkormányzatoknak a szociális ellátásokkal kapcsolatos jogalkotási kötelezettségével, és ezek között a lakásfenntartási támogatás szabályozásával. Az Alkotmánybíróság a 9/1998. (III. 27.) AB határozatában a lakásfenntartási támogatásra jogosultság feltételeinek helyi szabályozásával összefüggésben megállapította, hogy az Sztv. rendelkezései „a támogatás feltételei tekintetében keretjellegű, a jogalkotó számára megalkotott orientáló jellegű szabályok. A törvény a jogosultság feltételeinek szabályozását rábízta a települési önkormányzatra. E törvényi keretek között a képviselő-testület széles körű döntési szabadsággal rendelkezik ahhoz, hogy a helyi körülményeket a lakosság szociális- és lakáshelyzetét mérlegelve, más ellátási formák helyi szabályozását is figyelembe véve határozza meg a lakásfenntartási támogatás feltételeit és mértékét. Az önkormányzat rendeletalkotási felhatalmazása azonban nem korlátlan. A támogatás feltételeit az Sztv. 38–39. §-ában foglalt rendelkezésekre figyelemmel, az Ötv. 8. §-ának (4) bekezdésére is tekintettel, úgy kell szabályoznia, hogy az arra rászorulókat, akik olyan élethelyzetbe kerültek, amelyben lakhatásuk feltételeinek megőrzése veszélybe került, szociális alapellátás nélkül ne maradjanak. Az önkormányzat rendeletében a lakásfenntartási támogatás nyújtását nem kötheti olyan feltételekhez, amely a lakásfenntartási támogatás törvényi rendeltetésével ellentétesen, arra rászorulókat kizár a támogatásból.” (ABH 1998, 421, 424.)

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 23. § (1) bekezdés *b)* pontja, amikor a lakásfenntartási támogatás folyósítási feltételeként az önkormányzat illetékességi területén legalább egy éve bejelentett lakóhelyet és legalább egy éve életvitelszerűen ott élést feltételként állapította meg, azzal az Sztv. 38. § (1) bekezdésében meghatározott lakásfenntartási támogatásra jogosultak körét törvényi felhatalmazás nélkül szűkítette.

1.2. Az Alkotmánybíróság az eljárása során megállapította továbbá, hogy az Ör. 23. § (1) bekezdés *b)* pontja az időbeli korláthoz kötöttséggel a rászorultságra tekintet nélkül tett különbséget az ellátásra szorulókat között. Az Alkotmánybíróság már több határozatában kifejtette, hogy a lakásfenntartási támogatásra rászorulókat közötti szociális szempontból indokolatlan, önkényes megkülönböztetés az Sztv.-nek a lakásfenntartási támogatásra vonatkozó szabályain túl az Alkotmány 70/A. §-ának a diszkrimináció tilalmára vonatkozó rendelkezését is sérti. „Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezi. Több határozatában kimondta, hogy az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmány-

bíróság eddigi gyakorlata során ez utóbbi körben akkor ítélte alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között. [9/1990. (IV. 5.) AB határozat, ABH 1990, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280–282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 203. stb.]” (845/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 1016, 1019.) Az Alkotmánybíróság a 38/1999. (XII. 7.) AB határozatában megállapította, hogy ilyen indokolatlan és önkényes megkülönböztetésnek minősül az is, ha a lakásfenntartási támogatásra való jogosultságot az önkormányzat rendelete a bejelentett lakóhely (állandó lakcím) időtartamához köti (ABH 1999, 435, 437–438.). Az Ör. 23. § (1) bekezdés *b)* pontjában lévő szabályozás indokolatlan, önkényes megkülönböztetést alkalmazott, amikor a lakásfenntartási támogatásra szorulókat, mint homogén csoportba tartozó személyek között az önkormányzat illetékességi területén a bejelentett lakóhellyel rendelkezés vagy az életvitelszerűen ott élés időtartama alapján tett különbséget.

Az alkotmányjogi panasz vizsgálata során az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint megállapította, hogy az – időközben hatályon kívül helyezett – Ör. 23. § (1) bekezdés *b)* pontja törvénytörő és egyben alkotmányellenes volt, sértette az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének és a 70/A. § (1) bekezdésének rendelkezéseit is. Az időközben hatályát veszített Ör. alkotmányellenes 23. § (1) bekezdés *b)* pontja a Fővárosi Bíróság által jogerősen befejezett 22.K.31.993/2002/6. számú ügyben nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy a hatósági jogalkalmazás során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 4. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási szerv folyamatosan köteles vizsgálni hatáskörét és illetékességét, és ezen belül a konkrét ügyben az alkalmazható önkormányzati rendelet hatásköri és illetékességi szabályait is.

2. Tekintettel arra, hogy az Ör. 23. § (1) bekezdés *b)* pontja alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése és a 70/A. § (1) bekezdése alapján megállapította, – állandó gyakorlatának megfelelően – nem vizsgálta azt, fennáll-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, a 7. § (1) bekezdésével, a 8. § (1) és (2) bekezdésével, a 17. §-ával, a 70/A. § (2) bekezdésével és a 70/E. § (1) és (2) bekezdésével való ellentét is [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.; 56/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 478, 482.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 213.; 4/2004. (II. 20.) AB határozat, ABK 2004. február, 58, 61.].

3. Az indítványozó kérte az Ör. támadott rendelkezéseinek a Karta 13. Cikk 1. pontjának és 16. Cikkének rendelkezéseibe és az Egyezmény 1. Cikkének és 14. Cikkének rendelkezéseibe ütközése vizsgálatát. Az Alkotmánybíróság az arra jogosult indítványa alapján jár el. Az Abtv. 21. § (2) bekezdése meghatározza az Abtv. 1. § c) pontja szerinti eljárás indítványozására jogosultak körét: az Országgyűlés, annak állandó bizottsága vagy bármely országgyűlési képviselő, a köztársasági elnök, a Kormány vagy annak tagja, az Állami Számvevőszék elnöke, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, a legfőbb ügyész. Az indítványozó e törvényi rendelkezés alapján az Ör. nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára indítványozási jogosultsággal nem rendelkezik. Ezért az Alkotmánybíróság – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 29. § c) pontjára is figyelemmel – az Ör. 23. § (1) bekezdés b) pontja és a 24. § (1) bekezdés b) pontja nemzetközi szerződésekbe ütközésének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

4. Az indítványozó az Ör. 24. § (1) bekezdés b) pontja vonatkozásában is kérte az alkotmányellenesség megállapítását. Az Abtv. 48. § (1) bekezdése értelmében az fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, akinek a jogséremlé az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja szerint alkotmányjogi panasz esetében követelmény a jogsérelem és a támadott norma közötti közvetlen összefüggés [7/1994. (II. 18.) AB határozat, ABH 1994, 68, 72–73.; 104/D/1994. AB határozat, ABH 1994, 693, 694.; 382/B/1995. AB határozat, ABH 1997, 810, 813.]. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt bírósági eljárás során a bíróság az Ör. 24. § (1) bekezdés b) pontját nem alkalmazta, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésének e jogszabályi rendelkezés vonatkozásában nincs meg a törvényben előírt feltétele. A törvényi feltétel hiányában az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 29. § e) pontjára is figyelemmel – az Ör. 24. § (1) bekezdés b) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

A határozatnak a Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 123/D/2003/5.

Az Alkotmánybíróság 47/2004. (XII. 1.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Hegykő Község Önkormányzata Képviselő-testületének az építményadóról szóló 2/2003. (II. 14.) számú rendelete 4. § (5) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője (a továbbiakban: hivatalvezető) törvényességi észrevételt tett Hegykő Község Önkormányzata Képviselő-testületének (a továbbiakban: Képviselő-testület) az építményadóról szóló 2/2003. (II. 14.) számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) 4. § (5) bekezdésére. A hivatalvezető a törvényességi észrevételében rámutatott arra, hogy az Ör. 4. § (5) bekezdése mentesíti az Ör. 2. § (1) bekezdésében meghatározott adóalanyt az adóbevallási kötelezettsége alól. Az önkormányzat azonban a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 43. § (2) bekezdésére, valamint az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 309. § (3) bekezdésére figyelemmel 2003. január 1-jétől csak az adóelőleg és az adófizetés esedékessége tekintetében térhet el az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezéseitől. A törvényességi észrevételt a Képviselő-testület nem fogadta el, ezért a hivatalvezető az Alkotmánybírósághoz fordult kezdeményezve a támadott rendelkezés megsemmisítését.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapozta.

1. Az Alkotmány rendelkezései:
„44/A. § (1) A helyi képviselő-testület:
(...)”

d) törvény keretei között megállapítja a helyi adók fajta- és mértékét,”

„(2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) rendelkezései:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. A Htv. rendelkezései:

„43. § (1) A helyi adóval és az önkormányzat költségvetése javára más jogszabályban megállapított minden adóval kapcsolatos eljárásban az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakat – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – kell alkalmazni.

(2) Az önkormányzat az adóelőleg- és az adófizetés esedékességére vonatkozóan – ideértve a 42. § (3) bekezdésében meghatározott esetet is – az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól, továbbá a 41. §-ában szabályozottaktól eltérően rendelkezhet, ha ezzel az adóalany számára válik kedvezőbbé kötelezettségének teljesítése.

(3) Az önkormányzat a helyi adóval kapcsolatban rendeletet alkothat az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott eljárási kérdésben.

(4) Az adózás rendjéről szóló törvény hatálybalépéséig határozattal megállapított – az (1) bekezdés szerinti adót, illetéket érintő – kötelezettségre, a megállapítás időpontjában hatályban volt rendelkezések az irányadók.”

4. Az Art.-nek az Ör. megalkotásakor hatályos rendelkezései:

„9. § (1) Az adózó az adó és a költségvetési támogatás megállapítása, megfizetése (kiutalása) érdekében köteles törvényben vagy e törvényben előírt:

- a) bejelentésre, nyilatkozattételre,
 - b) adómegállapításra (önadózás, a munkáltató, a kifizető adómegállapítása),
 - c) bevallásra,
 - d) adófizetésre és adóelőleg fizetésére,
 - e) bizonylat kiállítására és megőrzésére,
 - f) nyilvántartás vezetésére (könyvvizetésre),
 - g) adatszolgáltatásra,
 - h) adólevonásra, adóbeszedésre
- [az a)–h) pontban foglaltak együtt: adókötelezettség].

(2) Az (1) bekezdés g) és h) pontjában megjelölt kötelezettség nem terjed ki a magánszemély adózóra akkor, ha nem vállalkozó, munkáltató, kifizető vagy adóbeszedésre kötelezett. A törvény az adózót más kötelezettség alól is mentesítheti.”

„11/C. § (1) Az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó esetében – az önadózás és az adóbeszedés ki-

vételével – az adózó bevallásának benyújtásával jelenti be adókötelezettségét.”

„20. § (1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról – az eljárási illeték kivételével –, továbbá költségvetési támogatásról adónként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegeinek, illetve gyakoribb igénybevételeknek igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.”

„22. § (1) A vállalkozók kommunális adójáról és az iparüzési adóról az adóévet követő év május 31-ig kell bevallást tenni. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó adóbevallását az adóév utolsó napját követő 150. napig nyújtja be.

(2) Ha a helyi adót nem az adózó állapítja meg, az adókötelezettség keletkezését (változását) követő 15 napon belül kell adóbevallást tennie.

(3) Nem kell újabb adóbevallást tenni a (2) bekezdésben foglalt esetben mindaddig, ameddig a helyi adót (adókötelezettséget) érintő változás nem következett be.”

5. Az Ör. rendelkezései:

„2. § (1) A Htv. 13. §-ában leírt mentességeken túl mentes az adó alól a vállalkozó üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze kivételével

a) az a lakás, amelyben magánszemély lakóhelyet létesített és azt a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény szerint lakcímként bejelentette;

b) az a lakás, amelyet hatóság lakhatatlanná nyilvánított; valamint

c) a nem lakás céljára szolgáló épület.”

„4. § (5) A 2. § (1) bekezdésben leírt építmény után az adóalany mentesül az adóbevallási kötelezettség alól.”

III.

Az indítvány megalapozott.

A helyi önkormányzatok adómegállapítási joga az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés d) pontján alapul. A helyi adóztatás alapvető törvényi kereteit a Htv. állapítja meg. A Htv. 6. §-a határozza meg a helyi önkormányzat adómegállapítási jogának és e tárgyban rendeletalkotási jogkörének a terjedelmét. A helyi önkormányzat dönthet a Htv. keretei között egyes adótípusok és adófajták bevezetéséről, az adók mértékéről, valamint adómentességek és adókedvezmények meghatározásáról.

Az Art. az Ör. megalkotásakor és az indítvány elbírálásakor is előírta az adóbevallási kötelezettséget. Az Ör. megalkotása idején az Art. 11/C. § (1) bekezdése szerint az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó – az építményadó ilyen adó – esetén az adózó bevallásának benyújtásával jelenti be adókötelezettségét. A 20. § (1) bekezdése alapján az adóbevallás – egyebek között – az adómentességek megállapításához szükséges adatokat is tartalmazza. Adott esetben éppen az adóbevallás alapján állapítható meg az, hogy nincs adókötelezettség, tehát nemcsak az adókötelezettség, hanem annak hiánya is az adóbevallásból állapítható meg. Törvényesen ezért sem mentesítheti az önkormányzat a vállalkozót az adóbevallási kötelezettsége alól.

Törvényi felhatalmazás alapján alkotott önkormányzati rendelet nem lépheti túl a törvényi felhatalmazás kereteit. A Htv. 43. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a helyi adóval kapcsolatos eljárásban a Htv.-ben és adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakat kell alkalmazni. A Htv. 43. § (2) bekezdése kizárólag az adóelőleg- és az adófizetés esedékességét illetően teszi lehetővé a képviselő-testület számára, hogy az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól eltérő esedékességet írjon elő rendeletében, feltéve, hogy az az adózó számára kedvezőbb fizetési kötelezettséget eredményez. A Htv. 43. § (3) bekezdése azt teszi lehetővé, hogy a képviselő-testület az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott kérdésben alkosson helyi adórendeletet. Az adóbevallási kötelezettséget viszont az adózás rendjéről szóló törvény az Ör. megalkotásának időpontjában [Art. 9. § (1) bekezdés *c*) pont] és az indítvány elbírálásának időpontjában [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 14. § (1) bekezdés *c*) pont] egyaránt szabályozta, ezért nem volt és nincs felhatalmazása a képviselő-testületnek arra, hogy az adóbevallási kötelezettség alól mentesítse a vállalkozót.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint törvény felhatalmazása alapján kizárólag a felhatalmazás keretei között szabályozhat az önkormányzati képviselő-testület, a felhatalmazás kereteit túllépő, azt meghaladó önkormányzati szabályozás ellentétes a törvénnyel, sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglaltakat. [3/1999. (III. 24.) AB határozat, ABH 1999, 375, 377–378.; 39/2001. (X. 19.) AB határozat, ABH 2001, 691–697.; 18/2002. (IV. 25.) AB határozat, ABH 2002, 496, 499.; 23/2002. (VI. 21.) AB határozat, ABH 2002, 515, 517.; 28/2002. (VI. 28.) AB határozat, ABH 2002, 540, 541.; 56/2003. AB határozat, ABH 2003, 867, 870.; 24/2004. (VI. 29.) AB határozat, ABH 2004, 526–528.]

Az Ör. 4. § (5) bekezdése az adóbevallási kötelezettség alóli mentesítéssel túllépte a Htv. 43. § (2) és (3) bekezdésében adott felhatalmazás kereteit, emiatt törvénysértő és az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésébe ütközés miatt alkotmányellenes, ezért azt az Alkotmánybíróság megsemmisítette.

A határozat közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 50/H/2004.

Az Alkotmánybíróság 48/2004. (XII. 1.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet törvényellenességének és alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a Győri Kapu I–II. Helyi Építési Szabályzatáról és Szabályozási Tervéről szóló 28/2000. (IX. 1.) Ör. rendelet módosításáról szóló 12/2003. (IV. 1.) Ör. rendelete alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője – miután törvényességi észrevételével a Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése (a továbbiakban: Közgyűlés) nem értett egyet – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján az Alkotmánybírósághoz fordult. Az indítványában Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a Győri Kapu I–II. Helyi Építési Szabályzatáról és Szabályozási Tervéről szóló 28/2000. (IX. 1.) Ör. rendelet módosításáról szóló 12/2003. (IV. 1.) Ör. ren-

delete (a továbbiakban: Ör.) törvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

Az Ör. az indítványozó álláspontja szerint azért törvénysértő, mert a rendelet megalkotása során nem folytatták le az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 9. § (2) bekezdésében szabályozott egyeztetési eljárást, így a Közgyűlés az Étv. 9. § (7) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával döntött az Ör. elfogadásáról. Az indítványozó kifejtette, hogy az önkormányzati rendeletalkotás során irányadó eljárási rendelkezéseket állapít meg az Étv. 9. §-a, amikor a helyi építési szabályzat elfogadásához számos egyeztetési kötelezettséget ír elő, s az érintett állampolgárok, szervezetek, érdekképviselők, hatóságok számára véleménynyilvánítási, javaslattevési, észrevételezési lehetőséget biztosít. Az indítványozó szerint a Közgyűlés az Étv. 9. §-át két esetben is megsértette. Egyfelől az Ör. műszaki részét jogosulatlan tervező készítette, aki nem szerepelt a Terület- és Településrendező Tervezők Névjegyzékében, másfelől pedig elmaradt az érintett állampolgárok, szervezetekkel, hatóságokkal történő egyeztetés, amit az Étv. 9. § (2) bekezdése ír elő.

II.

Az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályi rendelkezések figyelembevételével hozta meg döntését:

1. Az Alkotmány rendelkezése:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. Az Ötv. rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. Az Étv. rendelkezései:

„9. § (1) A helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket az országos településrendezési szakmai előírások figyelembevételével, továbbá a külön jogszabályban meghatározott fogalmak és jelkölcsök alkalmazásával kell elkészíteni.

(2) A helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek kidolgozása során:

a) az érintett állampolgárok, szervezetek, érdekképviselői szervek véleménynyilvánítási lehetőségét biztosítani kell, ennek érdekében a helyben szokásos módon az érintettek tudomására kell hozni kidolgozásuk elhatárolását, amelynek keretében

aa) meg kell határozni a rendezés alá vont területet,

ab) ki kell nyilvánítani általános célját és várható hatását, hogy az érintettek azzal kapcsolatban javaslatokat és észrevételeket teheszenek;

b) az államigazgatási szerveket, valamint az érintett települési önkormányzati szerveket az előkészítésbe be kell vonni úgy, hogy azok a megkeresés kézhezvételétől számított 15 napon belül írásos állásfoglalásukban ismertessék a település fejlődése és építési rendje szempontjából jelentős terveiket és intézkedéseiket, valamint ezek várható időbeli lefolyását, továbbá a hatáskörükbe tartozó kérdésekben a jogszabályon alapuló követelményeket;

c) az érintett terület lakosságának életkörülményeiben bekövetkező hátrányos következmények elhárítása vagy csökkentése érdekében figyelemmel kell lenni az érintettek értékrendjére, szociális helyzetére, ezek várható változására, továbbá vizsgálni kell a lakosság életkörülményeit és igényeit.

(3) A helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket a megállapítás, illetve a jóváhagyás előtt a polgármesternek (főpolgármesternek) véleményeztetnie kell a külön jogszabályban meghatározott államigazgatási, az érintett települési önkormányzati és érdekképviselői szervekkel, valamint társadalmi szervezetekkel, amelyek 21 napon belül adhatnak írásos véleményt.

(4) Az eltérő vélemények tisztázása érdekében a polgármesternek (főpolgármesternek) egyeztető tárgyalást kell tartania, amelyre a hely és az időpont megjelölésével a véleményezési eljárás valamennyi érdekeltjét a tárgyalás előtt legalább 8 nappal meg kell hívnia. Az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek tartalmaznia kell valamennyi elfogadott és el nem fogadott véleményt azok indokolásával együtt.

(5) Azt az érdekeltet, aki a véleményezési eljárás során írásbeli véleményt nem adott, és az egyeztető tárgyaláson sem vett részt, kifogást nem emelő véleményezőnek kell tekinteni.

(6) A véleményezési eljárás befejezése után a szabályzatot, illetőleg a terveket az elfogadásuk előtt – a (3)–(4) bekezdés alapján beérkezett, de el nem fogadott véleményekkel és azok indokolásával együtt – a polgármesternek (főpolgármesternek) legalább egy hónapra a helyben szokásos módon közzé kell tennie azzal, hogy az érintettek a közzététel ideje alatt azokkal kapcsolatban észrevételt tehetnek, továbbá meg kell küldenie szakmai véleményezés céljából:

a) a főváros, a fővárosi kerület, a megyei jogú város igazgatási területének egészére egyszerre készített szabályzatot és terveket az illetékes területi főépítészeti iroda útján a miniszternek,

b) egyéb szabályzatot és terveket a területi főépítésznek.

A miniszter 90, a területi főépítész 30 napon belül adhat véleményt; ha e határidőn belül nem nyilatkozik, úgy véleményét egyetértőnek kell tekinteni. A véleményt a döntésre jogosult testülettel ismertetni kell.

(7) A helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a (2)–(6) bekezdésben előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el.”

„13. § (1) Az építés helyi rendjének biztosítása érdekében a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket helyi építési szabályzatban kell megállapítania.

(2) A helyi építési szabályzatnak tartalmaznia kell legalább:

a) a bel- és külterület(ek) lehatárolását (belterületi határvonal),

b) a beépítésre szánt területek, illetőleg az azokon belüli egyes területrészek (építési övezetek) lehatárolását, azok felhasználásának, beépítésének feltételeit és szabályait,

c) a beépítésre nem szánt területek tagozódását, az egyes övezetek lehatárolásai, felhasználásuk és az azokon történő építés feltételeit, szabályait,

d) a különböző célú közterületek felhasználása és az azokon történő építés feltételeit és szabályait, továbbá

e) a helyi építészeti értékvédelemmel,

f) a védett és a védő területekkel, valamint

g) a 17. § szerinti sajátos jogintézmények alkalmazásával érintett területek lehatárolását, valamint az azokkal kapcsolatos előírásokat.

(3) A helyi építési szabályzat készülhet a település közigazgatási területére egyszerre vagy részterületenként fokozatosan a (4) bekezdés előírásainak figyelembevételével.

(4) Helyi építési szabályzatot kell készíteni – legalább teletkömbre kiterjedően –

a) az újonnan beépítésre vagy jelentős átépítésre kerülő (pl. rehabilitációs) területekre,

b) a természeti adottság, a településszerkezet, az építés, az építészeti örökség vagy a rendeltetés szempontjából különös figyelmet igénylő védett területek (pl. kiemelt üdülőtérlet, gyógyhely, műemléki jelentőségű terület) egészére, valamint

c) minden más olyan esetben, amikor azt az építés helyi rendjének biztosítása egyébként szükségessé teszi.”

4. A területrendezési és településrendezési tervezési jogosultságról szóló 53/2000. (VIII. 11.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM.r.) rendelkezései:

„1. § A rendelet a

a) területrendezési terv,

b) településrendezési terv,

c) helyi építési szabályzat tervezetének, valamint

d) telekalakítási terv

készítésével kapcsolatos terület-, illetve településrendezési tervezési jogosultság (a továbbiakban: tervezési jogosultság) megállapítását szabályozza.

2. § (1) Az 1. § szerinti tervezési tevékenység végzésére az jogosult, aki az e rendeletben előírt szakképesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkezik, a szakterületének megfelelő Terület- és Településrendező Tervezők Névjegyzé-

kében (a továbbiakban: tervezői névjegyzék) szerepel, és tagja az állandó lakóhelye szerinti területi építész kamarának.

(2) A terület-, illetve településrendező tervező (a továbbiakban: tervező) a közreműködő szaktervezők tevékenységét irányítja, és az elfogadásra kerülő munkarészek tartalmáért felel.

(3) A tervező az irányításával készült vagy az általa készített terveket köteles irányító tervezőként aláírni, és aláírása alatt a tervezői névjegyzékben szereplő tervezői nyilvántartási számát feltüntetni.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. A helyi önkormányzáshoz való alapjogok körébe tartozik a helyi társadalmi viszonyok helyi jogi szabályozása, az önkormányzati rendeletalkotás. Ezek egyik típusa, amikor törvény felhatalmazása alapján, a törvény keretei között alkot rendeletet.

A helyi társadalmi viszonyok között fontos szerepet töltenek be az Ét. felhatalmazása alapján alkotott helyi építésügyi szabályzatok és a településrendezési tervek, miután ezek az adott település és környezete fejlődését, a településen élők, ott-tartózkodók életkörülményeit hosszabb időszakra döntően befolyásolják. Ebből is következik, hogy a helyi építésügyi előírásoknak több követelménynek kell eleget tenniük: az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdéséből adódóan az e tárgyban alkotott önkormányzati rendelet sem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, a helyi építésügyi szabályzatnak és a településrendezési tervnek figyelembe kell venni az országos településrendezési szakmai előírásokat, a település társadalmának igényét. Mindezekre tekintettel az Ét. részletesen szabályozza az építésügyi szabályzatok, a településrendezési tervek előkészítésének, egyeztetésének és elfogadásának a rendjét.

Az Ét. 13. § (1) bekezdése előírja, hogy a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket a helyi építési szabályzatban kell megállapítania. Az Ét. 9. §-a részletezi, hogy a helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek kidolgozása során az érintett állampolgárokat, szervezeteiket, államigazgatási szerveket, települési önkormányzatokat milyen tartalommal, milyen módon, határidőben kell tájékoztatni, véleményüket kérni, véleményeltérés esetén egyeztető tárgyalást tartani, az el nem fogadott véleményekről tájékoztatást adni. Az Ét. 9. § (7) bekezdése szerint a helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a 9. § (2)–(6) bekezdéseiben előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el.

Az É.t. hatálybalépését követően a helyi építési szabályok megállapítására az É.t. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az É.t. 9. § (9) bekezdése előírja, hogy az É.t. 9. §-ában szabályozott eljárási rendet érvényesíteni kell a rendezési tervek módosításánál is.

Az É.t. 9. § (1) bekezdése alapján a helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket az országos településrendezési szakmai előírások figyelembevételével, továbbá a külön jogszabályban meghatározott fogalmak és jelkulcsok alkalmazásával kell elkészíteni. Az É.t. 62. § (2) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján megalkotott FVM.r. 2. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint helyi építési szabályzat tervezetének készítésével kapcsolatos tervezési tevékenység végzésére az jogosult, aki az FVM.r.-ben előírt szakképesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkezik, a szakterületének megfelelő Terület- és Településrendező Tervezők Névjegyzékében szerepel, és tagja az állandó lakóhelye szerinti területi építész kamarának. A Közgyűlés a Győri Kapu I–II. Helyi Építési Szabályzatáról és Szabályozási Tervéről szóló 28/2000. (IX. 1.) Ör. rendelet módosításáról szóló rendelettervezet előkészítése során az Ör. műszaki munkarészét olyan tervezővel készítette el, aki nem szerepelt a Terület- és Településrendező Tervezők Névjegyzékében. A jogosulatlan tervezés tényére a Belügyminisztérium Nyugat-Dunántúli Területi Főépítési Iroda területi főépítésze is felhívta a Sopron Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala Főépítési Irodájának figyelmét, amikor megkeresésében közölte, hogy emiatt az É.t. 9. § (6) bekezdésében előírt főépítési véleményét nem adja meg.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. műszaki részét jogosulatlan tervező készítette. A Közgyűlés az Ör. megalkotásakor figyelmen kívül hagyta az FVM.r. 2. § (1) bekezdése által előírt, a helyi építési szabályzat tervezetének készítésével kapcsolatos tervezési jogosultságra vonatkozó előírást. Ennek folytán az Ör. egésze ellentétes az FVM.r. 2. § (1) bekezdése rendelkezésével, s sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság az Ör.-t megsemmisítette.

2. Az Alkotmánybíróság az É.t. 9. § (2) bekezdésében szabályozott egyeztetési eljárás lefolytatásának további hiányosságaira irányuló indítvány vonatkozásában az Ör. alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát mellőzte, mivel a fentiekben az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésére tekintettel oly mértékű alkotmányellenességet állapított meg, amely önmagában az Ör. megsemmisítését eredményezte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-a alapján rendelte el.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 633/H/2004/2.

Az Alkotmánybíróság 49/2004. (XII. 1.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati szabályozás törvényellenességének és alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Érd Város Önkormányzat 2004. évi költségvetéséről szóló, Érd Város Önkormányzat Képviselő-testülete 6/2004. (III. 03.) ÖK. számú rendelete 7. § (2) bekezdés e) pontja alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság az Érd Város Önkormányzat 2004. évi költségvetéséről szóló, Érd Város Önkormányzat Képviselő-testülete 6/2004. (III. 03.) ÖK. számú rendelete 7. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Pest Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője (a továbbiakban: hivatalvezető) törvényességi észrevételt tett Érd Város Önkormányzata 2004. évi költségvetéséről szóló, Érd Város Önkormányzata Képviselő-testülete (a továbbiakban: Képviselő-testület) 6/2004. (III. 03.) ÖK. számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) több pontjára. A Képviselő-testület a törvényességi észrevételek egy részét elfogadta és annak megfelelően módosította a rendeletét, néhány észrevétellel azonban nem értett egyet. A hivatalvezető törvénysértőnek tartja az Ör. 7. § (2) bekezdés c), d) és e) pontjait, amelyekben a Képviselő-testület előirányzat módosítási jogot adott a polgármesternek anélkül, hogy meghatározta volna a hatáskör gyakorlásának a kereteit. Álláspontja szerint a Képviselő-testület azzal követett el törvénysértést, hogy az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 74. § (1)–(2) bekezdése ellenére nem határozta meg a hatáskör gyakorlásának kereteit konkrét feladatok, keretösszeg vagy egyedi értékhatár megállapításával. Az indítványozó hivatkozik arra is, hogy az Ör. 7. § (2) bekezdés e) pont azért is jogszabályellenes, mert figyelmen kívül hagyja az államháztartás

működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 29. § (4) bekezdés azon rendelkezését, amely szerint a költségvetési rendelettervezetet a költségvetési szervek vezetőivel egyeztetni kell. A hivatalvezető álláspontja szerint az előzetes véleményezési jog figyelmen kívül hagyása jogszabálysértő. Miután a Képviselő-testület nem fogadta el ezen törvényességi észrevételeket, a hivatalvezető a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 98. § (3) bekezdésében foglalt jogkörében az Alkotmánybírósághoz fordult kezdeményezve az Ör. 7. § (2) bekezdés c), d) és e) pontjainak a megsemmisítését.

II.

Az Alkotmánybíróság a döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapozta:

1. Az Alkotmány rendelkezései:

„44/A. § (1) A helyi képviselőtestület:

a) önkormányzati ügyekben önállóan szabályoz és igazgat, döntése kizárólag törvényességi okból vizsgálható felül,

c) az önkormányzat törvényben meghatározott feladatainak ellátásához megfelelő saját bevételre jogosult, továbbá e feladatokkal arányban álló állami támogatásban részesül,”

„(2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. Az Ötv. rendelkezései:

„1. § (6) A helyi önkormányzat a törvény keretei között:

a) önállóan alakíthatja szervezetét és működési rendjét, önkormányzati jelképeket alkothat, helyi kitüntetések és elismerő címeket alapíthat;

b) önkormányzati tulajdonával önállóan rendelkezik, bevételeivel önállóan gazdálkodik, az önként vállalt és a kötelező önkormányzati feladatok ellátásáról egységes költségvetéséből gondoskodik. Saját felelősségére vállalkozói tevékenységet folytathat. Kiegészítő állami támogatásra jogosult az önhibáján kívül hátrányos helyzetben levő települési önkormányzat;”

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

„89. § (1) A helyi önkormányzat az intézményét támogatásban részesíti. Nem vonhatja el és a támogatásba nem számíthatja be az intézménynek a kötelező térítési díjon kívüli bevételeit.

(2) Az intézmény a támogatást és saját bevételeit önállóan használja fel, a használatában levő ingatlanokat és ingókat – az alapfeladata sérelme nélkül – bevételei növelésére fordíthatja.”

3. Az Áht. rendelkezései:

„62. § (1) A helyi önkormányzat költségvetéséből finanszírozza és látja el a helyi önkormányzatokról szóló és más törvényben meghatározott feladatait.”

„65. § (1) A helyi önkormányzat a költségvetését önállóan, rendeletben (a továbbiakban: költségvetési rendelet) állapítja meg.”

„69. § (1) A helyi önkormányzat költségvetési rendeletének tartalmaznia kell a működési és felhalmozási célú bevételeket és kiadásokat, ezen belül költségvetési szervként a személyi jellegű kiadásokat, a munkaadókat terhelő járulékokat, a dologi jellegű kiadásokat, az ellátottak pénzbeli juttatásait, a speciális célú támogatásokat, a költségvetési létszámkeretet, illetve a helyi önkormányzat által kijelölt felhalmozások (beruházások, felújítások és az egyéb felhalmozási célú kiadások, támogatások) előirányzatait. A költségvetési rendeletnek mindezt a helyi önkormányzatra és költségvetési szerveire, valamint a helyi kisebbségi önkormányzatra és költségvetési szerveire elkülönítetten és összesítve együttesen is tartalmaznia kell.”

„74. § (1) A képviselő-testület által jóváhagyott előirányzatok és költségvetési létszámkeretek között átcsoportosítást a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a képviselő-testület engedélyezhet.

(2) A helyi önkormányzat képviselő-testülete az átcsoportosítás jogát az általa meghatározott keretek között, a bizottságaira és a polgármesterre átruházhatja.”

4. A Korm.r. rendelkezései:

„29. § (1) A helyi önkormányzat költségvetési rendelettervezete az alábbi szerkezetben készül:

a) az önkormányzat és az önállóan, illetve a részben önállóan gazdálkodó költségvetési szervek bevételei forrásonként – a pénzügyminiszter elemi költségvetés összeállítására vonatkozó tájékoztatójában rögzített főbb jogcím-csoportonkénti részletezettségben;

b) a működési, fenntartási előirányzatok önállóan és részben önállóan gazdálkodó költségvetési szervként, intézményen belül kiemelt előirányzatonként részletezve;

c) a felújítási előirányzatok célonként;

d) a felhalmozási kiadások feladatonként;

e) az önkormányzati hivatal költségvetése feladatonként, valamint külön tételben

1. az általános, és

2. a céltartalék;

f) éves létszámkeret önállóan és részben önállóan gazdálkodó költségvetési szervként;

g) a többéves kihatással járó feladatok előirányzatai éves bontásban;

h) a működési és a felhalmozási célú bevételi és kiadási előirányzatok bemutatása tájékoztató jelleggel mérlegszerűen, egymástól elkülönítetten, de – a finanszírozási műveleteket is figyelembe véve – együttesen egyensúlyban;

i) elkülönítetten is a helyi kisebbségi önkormányzat(ok) költségvetése;

j) az év várható bevételi és kiadási előirányzatainak teljesüléséről előirányzat-felhasználási ütemterv;

k) elkülönítetten az európai uniós támogatással megvalósuló programok, projektek bevételei, kiadásai, valamint az önkormányzaton kívüli ilyen projektekhez történő hozzájárulások.”

(...)

(4) A jegyző a költségvetési rendelettervezetet a költségvetési szervek vezetőivel egyeztetni, írásban rögzíti és a szervezeti és működési szabályzatban foglaltak szerint a polgármester a képviselő-testület bizottságai elé terjeszti.”

5. Az Ör. rendelkezései:

„7. § (2) A Képviselő-testület a Polgármesternek az alábbi esetekben biztosít előirányzat módosítási jogot:

(...)

c) intézmények közötti működési feladatrendezés miatti előirányzat-módosítás, ha a feladatok, illetve azok teljesítése, a tervezéskor számításba vettől eltérően alakulna, kivéve ha a feladatok átrendezéséről jogszabály vagy Képviselő-testületi döntés másként határozott,

d) a jóváhagyott intézményi költségvetési támogatás „ágazati szintű” előirányzatának betartásával átcsoportosítás a részben önállóan gazdálkodó intézmények között, ha annak feladataiban jelentős változás következik be,

e) a költségvetési intézmények működési kiadásain belüli kiemelt előirányzatok közötti átcsoportosítás,”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. A helyi önkormányzati rendszerben törvény feladatokat, hatásköröket állapíthat meg a helyi önkormányzatoknak. Az önkormányzati feladatok és hatáskörök a képviselő-testületeket illetik meg. Ezek gyakorlása eltérően alakulhat. Az önkormányzati feladatokat a képviselő-testület és szervei: a polgármester, a képviselő-testület bizottságai, a részönkormányzat testülete, a képviselő-testület hivatala látják el. Az önkormányzati feladatok meghatározásában, az egyes önkormányzati szervek konkrét teendőinek megállapításában, az önkormányzati szervek közötti munkamegosztás kialakításában meghatározó szerepe van a képviselő-testületnek.

A törvényben meghatározott önkormányzati hatáskörök – amennyiben törvény másként nem rendelkezik – a képviselő-testületet illetik meg. A képviselő-testület azonban egyes hatásköreit a polgármesterre, a bizottságaira, a részönkormányzat testületére, a helyi kisebbségi önkormányzat testületére, törvényben meghatározottak szerint társulására ruházhatja. E hatáskör gyakorlásához utasítást adhat, e hatáskört visszavonhatja, ellenőrzi azok gyakorlását.

Az Ötv. általános elvein és rendelkezésein túl a képviselő-testületek hatásköre tekintetében az Áht. speciális szabályokat is tartalmaz. Az Áht. 65. § (1) bekezdése alap-

ján a helyi önkormányzat a költségvetését önállóan, rendeletben állapítja meg. Ez a költségvetési rendelet, s a rendeleti formából következik, hogy a költségvetés módosításáról is a képviselő-testület dönthet, ami értelemszerűen a költségvetési rendelet módosítása. Az Áht. azonban kivételeket is megállapít, ami egyes költségvetési hatásköröknek az átruházását jelenti. Az Áht. 74. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület által jóváhagyott előirányzatok és költségvetési létszámkeretek között átcsoportosítást a képviselő-testület engedélyezheti azzal, hogy a (2) bekezdés alapján a képviselő-testület az átcsoportosítás jogát átruházhatja. A hatáskör átruházás általános szabályaihoz képest ebben szigorúbb korlátok vannak. Az Áht. 74. § (2) bekezdése szerint a képviselő-testület az átcsoportosítási jogának átruházása egyrészt a képviselő-testület által meghatározott keretek között, másrészt kizárólag a bizottságaira és a polgármesterre történhet.

Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján azt vizsgálta, hogy az Ör. támadott rendelkezései megfelelnek-e az Áht.-ban írt törvényi feltételeknek. Az Ör. 7. § (2) bekezdése a polgármesternek biztosított előirányzat módosítási jogot és ez összhangban áll az Áht. 74. § (2) bekezdésével.

Az Ör. 7. § (2) bekezdés c) és d) pontja az előirányzat módosítás kereteiről rendelkezik. A c) pont esetén az előirányzat módosítás intézmények közötti működési feladatrendezés miatti előirányzat módosítás lehet, ha a feladatok, illetve azok teljesítése, a tervezéskor számításba vettől eltérően alakulna (kivéve, ha a feladatok átrendezéséről jogszabály vagy képviselő-testületi döntés másként határozott). A d) pont esetén az előirányzat módosítás a jóváhagyott intézményi költségvetési támogatás „ágazati szintű” előirányzatának betartásával történő átcsoportosítás a részben önállóan gazdálkodó intézmények között, ha annak feladataiban jelentős változás következik be. Tehát kettős korlátot ír elő az Ör.: be kell tartani az „ágazati szintű” előirányzatot és a részben önállóan gazdálkodó intézmények közötti előirányzat átcsoportosítás csak akkor történhet, ha annak feladataiban jelentős változás következik be.

Az Áht. 74. § (2) bekezdése azt a feltételt támasztja az átcsoportosítási jog átruházásánál, hogy az „az általa meghatározott keretek között” történhet, de a képviselő-testület által meghatározandó „keretek” tekintetében nem állapít meg részleteket. Ilyen körülmények között az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az előirányzat átcsoportosítási jog valamilyen (például a feladatnak, az átcsoportosítás ellenőrizhető indokainak, összefoglaló jelölése) kereteinek a meghatározása eleget tesz az Áht.-ben foglalt követelménynek. Az indítvány ebben a részében nem megalapozott, ezért azt az Alkotmánybíróság elutasította.

2. Az Alkotmánybíróság az Ör. 7. § (2) bekezdés e) pontja tekintetében megállapította, hogy az semmiféle keretet nem ad az előirányzat átcsoportosításhoz. Ennek a felhatalmazásnak alapján a polgármester a költségvetési

intézmények működési kiadásain belüli kiemelt előirányzatok között minden korlát nélkül, szabad belátása szerint dönthet, csoportosíthat át, ami viszont ellentétes az Áht. 74. § (2) bekezdésében foglaltakkal és az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésébe való ütközés miatt alkotmányellenes, ezért az Ör. 7. § (2) bekezdés *e)* pontját az Alkotmánybíróság megsemmisítette. A hivatalvezető ugyanezt a rendelkezést a Korm.r. 29. § (4) bekezdésére utalva, az intézményvezető véleményezési jogának sérelme miatt is támadja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.]. Ezért az Alkotmánybíróság az Ör. 7. § (2) bekezdés *e)* pontjának magasabb szintű jogszabályba, a Korm.r. 29. § (4) bekezdésébe való ütközését külön nem vizsgálta.

A határozatnak a Magyar Közlönyben való közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 778/H/2004.

A Kormány határozatai

A Kormány 1130/2004. (XII. 1.) Korm. határozata

a Kormány kabinetjeiről szóló 1107/2002. (VI. 18.) Korm. határozat módosításáról

1. A Kormány kabinetjeiről szóló 1107/2002. (VI. 18.) Korm. határozat (a továbbiakban: H.) kiegészül a következő 5/A. ponttal:

„5/A. *a)* A Kormány a fejlesztéspolitikai elképzelések és javaslatok koordinációjára, a második Európa Terv kidolgozásának összehangolására, az ezekkel kapcsolatos döntéseinek előkészítésére Fejlesztéspolitikai Kabinetet létesít.

A Fejlesztéspolitikai Kabinet feladatkörében megtárgyalja a kormány-előterjesztéseket és állást foglal a fejlesztéspolitika koncepcionális kérdéseiről, valamint a kormányzati szervek közötti nagyobb jelentőségű vitás kérdésekről.

b) A Fejlesztéspolitikai Kabinet

- elnöke:
a miniszterelnök;
- alelnöke:
az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter,
a gazdasági és közlekedési miniszter;
- tagjai:
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,
a pénzügyminiszter,
az ifjúsági, családügyi, szociális és esélyegyenlőségi miniszter,
a regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős tárca nélküli miniszter,
a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter,
az oktatási miniszter;
- állandó meghívott:
az informatikai és hírközlési miniszter,
a területpolitika kormányzati koordinációjáért felelős kormány megbízott.

c) A Fejlesztéspolitikai Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Miniszterelnöki Hivatal gondoskodik.”

2. A H. 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. A Társadalompolitikai Kabinet, a Gazdasági Kabinet, a Nemzetbiztonsági Kabinet, az Integrációs Kabinet, valamint a Fejlesztéspolitikai Kabinet (a továbbiakban együtt: Kabinet) ülésén a Kabinet tagját a politikai államtitkár, illetőleg a Kabinet ügyrendjében meghatározott vagy az által felkért másik tag helyettesítheti.”

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1131/2004. (XII. 1.) Korm. határozata

a határon átnyúló jogviták esetén a költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló EK irányelv alapján teendő értesítésről

A Kormány

1. elfogadja a Tanácsnak a határon átnyúló vonatkozó jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumsza-

bályok megállapításáról szóló 2003/8/EK irányelvhez magyar részről teendő – a *mellékletben* szereplő – technikai értesítések szövegét;

2. tájékoztatást ad arról, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet rendelkezéseivel összhangban

a) a Magyar Köztársaság területén a külföldről érkező költségmentesség iránti kérelmeket fogadó hatóságok 2006. január 1. napjáig a perben eljáró bíróságok, melyek illetékességi területe megegyezik a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény mellékletében, valamint az ítélőtáblák és a fellebbviteli ügyészi szervek székhelyének és illetékességi területének megállapításáról szóló 2002. évi XXII. törvényben megjelölt illetékességi területtel,

b) a hazai költségmentesség iránti kérelmeket továbbító hatóságok az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Országos Hivatalának megyei szervei, melyek illetékességi területe megegyezik a megyék területével,

c) a költségmentesség iránti kérelmet a fél az illetékes hatósághoz személyesen (szóban vagy írásban), illetve postai úton nyújthatja be,

d) a költségmentesség iránti kérelmek kitöltésének nyelve a magyar vagy az angol nyelv;

3. felhívja az igazságügy-minisztert, hogy a mellékletben szereplő nyilatkozatokat a fogadó és a továbbító hatóságok nevét, címét, illetékességi területét tartalmazó listával kiegészítve 2004. november 30-ig a Külügyminisztérium útján közölje az Európai Bizottsággal;

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: 2004. november 30.

4. felhívja az igazságügy-minisztert, hogy amennyiben a 2003/8/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdése alapján

tett nyilatkozatok tartalmát érintő olyan változás áll be, aminek folytán az Európai Bizottság értesítése válik szükségessé, arról az Európai Bizottságot legalább a változás hatálybalépését megelőző két hónappal a Külügyminisztérium útján értesítse.

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: folyamatos

Budapest, 2004. november 24.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

az 1131/2004. (XII. 1.) Korm. határozathoz

**A Magyar Köztársaságnak a 2003/8/EK irányelv
14. cikke alapján teendő technikai értesítéseiről**

Az irányelv 14. cikkének (2) bekezdéséhez:

– A Magyar Köztársaság területén a külföldről érkező költségmentesség iránti kérelmeket fogadó hatóságok a perben eljárni illetékes bíróságok: a Legfelsőbb Bíróság, az ítélőtáblák, a fővárosi és megyei bíróságok, a munkaügyi, továbbá a helyi bíróságok.

– A hazai költségmentesség iránti kérelmeket továbbító hatóságok az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Országos Hivatalának megyei szervei.

– A költségmentesség iránti kérelmet a fél az illetékes hatósághoz személyesen (szóban vagy írásban), illetve postai úton terjesztheti elő.

Az irányelv 14. cikkének (3) bekezdéséhez:

– A költségmentesség iránti kérelmek kitöltésének nyelve a magyar vagy az angol nyelv.

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2004. évi 155. számában kihirdetett, az autópályák használatának díjáról szóló 26/2004. (III. 11.) GKM rendelet módosításáról rendelkező 125/2004. (X. 26.) GKM rendelet

– 4. §-ának (1) bekezdésében szereplő táblázat (oldalszám: 12456) helyesen:

”

D1 kategória	D2 kategória	D3 kategória	D4 kategória	Fizetési határidő
11 500 Ft	31 500 Ft	49 000 Ft	62 500 Ft	3 munkanapon belül
23 000 Ft	63 000 Ft	98 000 Ft	125 000 Ft	15 napon belül
46 000 Ft	126 000 Ft	196 000 Ft	250 000 Ft	30 napon belül

”

(Kézirathiba)

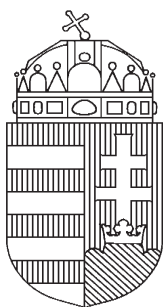
– 4. §-ának (2) bekezdésében szereplő táblázat (oldalszám: 12456) helyesen:

”

D1 kategória	D2 kategória	D3 kategória	D4 kategória	Fizetési határidő
13 800 Ft	37 800 Ft	58 800 Ft	75 000 Ft	3 munkanapon belül
25 300 Ft	69 300 Ft	107 800 Ft	137 500 Ft	15 napon belül
48 300 Ft	132 300 Ft	205 800 Ft	262 500 Ft	30 napon belül

”

(Kézirathiba)

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2003

című kilenckötetes kiadványt.

A jogszabálygyűjteményt a Miniszterelnöki Hivatal és az Igazságügyi Minisztérium a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. és IX. kötetének ára: **229 425 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2003

című kilenckötetes kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja a 2004. évre: 16 836 Ft áfával. (Éves előfizetési díja 2005. évre: 20 424 Ft áfával.)

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2004. évi előfizetési díj egy évre: 16 836 Ft áfával. ☐ 2005. évi előfizetési díj egy évre: 20 424 Ft áfával. ☐

félfévre: 8 418 Ft áfával. ☐ félfévre: 10 212 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdekklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2004. évi éves előfizetési díja: 10 764 Ft áfával.

(2005. évi éves előfizetési díja: 13 248 Ft áfával.)

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2004. évi előfizetési díj fél évre 5382 Ft áfával ☐ 2005. évi előfizetési díj fél évre 6624 Ft áfával ☐

egy évre 10 764 Ft áfával ☐ egy évre 13 248 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

Miért jogos a választás?

TÍZ ÉV TAPASZTALAT

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó elektronikus jogszabály-gyűjteménye egy évtizede a jogalkalmazók szolgálatában.

HIVATALOS FORRÁS

Jogszabályi felhatalmazás alapján, a Magyar Közlöny nyomdai tőpéldányáról a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készül.

BŐVÜLŐ TARTALOM

A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázisokon és funkciókon kívül már a legfontosabb törvények magyarázatai is kiegészítik.

LEGJOBB ÁR

Előfizetési díjaink más, hasonló szolgáltatást nyújtó termékek áránál garantáltan és tartósan kedvezőbbek.

ONLINE SZOLGÁLTATÁS

Előfizetőink ingyenesen letölthetik a hőközi jogszabályváltozásokat, vagy akár naponta frissíthetik a CD adatállományát.

EU-JOGI KAPCSOLAT

Tartalmazza az EU-jogszabályokra utaló hivatkozásokat, amelyek alapján a szövegek EU Jogtárunkból behívhatók.

TERMÉKTÁMOGATÁS

A felhasználói kézikönyvön kívül ingyenes zöldszámunk és internetes honlapunk nyújt segítséget, igény esetén a kezelést betanítjuk.

HIVATALOS CD JOGTÁR
HATÁLYOS JOGSZABÁLYOK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE

www.mhk.hu
06 (80) 200-723

MOST KEDVEZMÉNNYEL, RENDSZERBE LÉPÉSI DÍJ NÉLKÜL!

A kiadó ajánlata: a Hivatalos CD Jogtár éves előfizetői az **EU Jogtár**at most **50% kedvezménnyel** rendelhetik meg!

☐ Előfizetem a **Hivatalos CD Jogtár** önálló változatát egy évre példányban.
(Többfelhasználós hálózati verzióinkról kérjük, érdeklődjön zöldszámunkon!)
2005. évi előfizetési díj: **72 000 Ft** + áfa, rendszerbe lépési díj nincs.

☐ Előfizetem az **EU Jogtár** önálló változatát egy évre példányban.
2005. évi előfizetési díj: **30 000 (60 000 Ft -50%)** + áfa, rendszerbe lépési díj nincs.

Az előfizetés(ek) időtartama: 2005. január-december.

Név, cím:

Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum: Cégszerű aláírás:

Az akció a 2004. december 31-ig beérkezett előfizetésekre vonatkozik. Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a **www.mhk.hu** honlapon vagy a **cdjogtar@mhk.hu** e-mail címen is.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a kiadó által megküldött számlán megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyességi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves **Házi Jogtanácsadó** hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a **Jogtanácsadó**.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

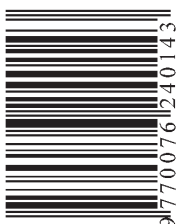
(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2004-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlonybolt** internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelmig, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.3179 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.